

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kolmas koda)

15. juuni 2005 *

Kohtuasjas T-349/03,

Corsica Ferries France SAS, asukoht Bastia (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja C. Scapel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: C. Giolito ja H. van Vliet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

keda toetavad

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues ja S. Ramet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

ja

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, asukoht Marseille (Prantsusmaa), esindaja: advokaat H. Tassy, hiljem advokaadid O. d'Ormesson ja A. Bouin,

menetlusse astujad,

mille esemeks on taotlus tühistada komisjoni 9. juuli 2003. aasta otsus 2004/166/EÜ abi kohta, mida Prantsusmaa kavatses eraldada Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) ümberkorraldamiseks (ELT 2004, L 61, lk 13),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud V. Tiili ja O. Czúcz,

kohtusekretär: ametnik I. Natsinas,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. novembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 EÜ artikkel 87 sätestab:

„1. Kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

[...]

3. Ühisturuga kokkusobivaks võib pidada:

[...]

c) abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega [...]"

2 Ühenduse suuniste meretranspordile antava riigiabi kohta (EÜT 1997, C 205, lk 5) punktis 8 on sätestatud, et laevatühingutele antava ümberkorraldamisabi suhtes kohaldab komisjon ühenduse suuniseid raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta.

3 Vastavalt ühenduse suunistele raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (EÜT 1999, C 288, lk 2, edaspidi „suunised“), mida kohaldatakse alates 9. oktoobrist 1999, määrab komisjon tingimused, millal abi võidakse lugeda ühisturuga kokkusobivaks EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c tähenduses. Vastavalt suuniste punktile 3.2.2 on need tingimused seotud äriühingu abikõlblikkuse, elujõulisuse taastamise, lubamatute konkurentsi-moonutuste vältimise, miinimumiga piirduva abi, abi lubamisega seotud eritingimuste ja kohustustega tagamaks, et abi ei moonutaks konkurentsi ühiste huvidega vastuolus oleval määral, ja ümberkorraldamiskava täieliku rakendamisega.

4 Nõukogu 7. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3577/92 teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž)

(EÜT L 364, lk 7; ELT eriväljaanne 06/02, lk 10) kohustab liikmesriike avama oma siseriiklikke merekabotaažiturge. Selle määruse artikli 4 kohaselt, kui liikmesriik sõlmib avalike teenuste osutamise lepinguid, peab ta seda tegema ühtki ühenduse laevaomanikku diskrimineerimata.

Hagi aluseks olevad asjaolud

1. *Asjaomased laevaihingud*

- 5 Hageja on laevaihing, kes osutab regulaarset laevaihendust Mandri-Prantsusmaalt (Toulon ja Nice) ja Itaaliast (Savona ja Livorno) Korsikale.

- 6 Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) on laevaihing, kes osutab regulaarset laevaihendust Mandri-Prantsusmaalt (Nice, Toulon ja Marseille) Korsikale ning Mandri-Prantsusmaalt Põhja-Aafrikasse (Tuneesia ja Alžeeria), samuti hooajalist laevaihendust aprillist septembrini Sardiiniasse.

- 7 Praegu on 80% SNCM-i aktsiatest Compagnie générale maritime et financière'i (CGMF) ning 20% Société nationale des chemins de fer'i (SNCF) käes. 100%-liselt Prantsuse riigi omandis oleva CGMF-i tegevusalaks on lubade väljastamine igasugustele merevedudele, laevade varustamis- ja prahtimistoimingutele ja igasugusele investeerimistegevusele ning igasugusele selle tegevusalaga otseselt või kaudselt seonduvale kaubandus- või tööstustegevusele.

- 8 SNCM-il on vähemusosalus Marseille'-Korsika liinil tegutsevas laevaühingus Compagnie méridionale de navigation (CMN), mida kontrollib äriühingu Compagnie méridionale de participation'i vahendusel äriühing Stef-TFE.

2. Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahelise laevaihendusega seonduvad avalike teenuste osutamise kohustused

- 9 Alates 1948. aastast osutatakse Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahelist regulaarset mereveoteenust avalike teenuste osutamise kohustuste alusel.

- 10 Kuni 1976. aastani kehtis nende teenuste suhtes osaliselt Prantsuse õigusaktidega reguleeritud kord, mis andis kabotaažiteenuste osutamise ainuõiguse siseriiklikku registreeritud laevadele. Selle korra raames maksis riik teenuseid osutavatele äriühingutele kompensatsioonimeetmena kindlasummalist tasakaalustustoetust teenindatavate sadamate, regulaarsuse, sageduse, teenuse osutamise võime, tasumäärade ja laevaperega seotud avalike teenuste osutamise eest.

- 11 1976. aastal määratles Prantsusmaa uuesti Korsika ja Prantsusmaa vaheliste avalike mereveoteenuste osutamise tingimused, lähtudes territoriaalse järjepidevuse põhimõttest. Selle põhimõtte eesmärgiks on piirata maismaast eraldatusega kaasnevat puudust ja tagada saare ühendus mandriga võimalikult sarnastel tingimustel. Kontsessioonilepingute kord kehtestati koos avaliku teenuse raamistikku määratleva spetsifikaadiga. SNCM-iga ja CMN-iga sõlmiti 31. märtsil 1976 raamkokkulepe 25 aastaks, mille lõpptähtajaks märgiti 31. detsember 2001.

- 12 Selle raamkokkuleppe alusel määras Prantsuse valitsus aastatel 1976–1982 kindlaks transporditeenuse korra.
- 13 30. juuli 1982. aasta seadus Korsika eristaatuse kohta andis Korsika assambleele üle territoriaalse järjepidevuse haldamise lepingulises raamistikus Prantsuse riigiga. Hiljem andis 13. mai 1991. aasta seadus Korsika territoriaalühenduse kohta nimetatud assambleele täieliku pädevuse saare transporditeenuse üle. Sellest ajast saadik tegeleb teenuse korraldusega Office des transports de la Corse (Korsika transpordiamet, edaspidi „OTC“).
- 14 Alates 1991. aastast sõlmiti raamkokkuleppe alusel kaks viieaastast lepingut OTC ja kahe kontsessiooniäriühingu vahel. Esimene neist lepingutest (edaspidi „1991. aasta leping“) täpsustas avaliku teenuse osutamise tingimused aastateks 1991–1996 ja teine (edaspidi „1996. aasta leping“) aastateks 1996–2001. Nendes lepingutes oli samuti määratud kindlaks tasakaalustustoetuse maksmine, mis arvatakse maha kehtestatud kohustuste kompensatsiooniks antavalt territoriaalse järjepidevuse dotatsioonilt. Avalike teenuste osutamise kohustused hõlmasid sellel ajal kogu laeväihendust Korsika ja kolme Mandri-Prantsusmaa sadama, st Nice'i, Touloni ja Marseille' vahel.
- 15 Vastavalt määrusele nr 3577/92 algatas Korsika territoriaalühendus 2001. aastal pakkumismenetluse, et valida välja ettevõtja, kellele alates 1. jaanuarist 2002 panna viieaastase kestusega lepingu raames tasu eest Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahel avalike teenuste osutamise kohustus. Arvestades konkurentsi arengut Toulonist ja Nice'ist lähtuvate laeväihenduste osas, leidis Korsika territoriaalühendus, et nimetatud avalike teenuste osutamise kohustustele tuleb allutada üksnes Marseille'st lähtuv laeväihendus.
- 16 SNCM-i ja CMN-iga sõlmiti ühiselt nimetatud leping, kuna hageja loobus oma kandidatuuri esitamisest.

- 17 Vastavalt Korsika territoriaalühenduse ja OTC-ga sõlmitud „avaliku teenuse delegeerimise lepingule” (edaspidi „2002. aasta leping”) on SNCM ja CMN volinikena kohustatud alates 1. jaanuarist 2002 tagama regulaarsete mereveoteenuste osutamise Marseille’ ja Korsika vahelisel liinil, tingimusel et täidetakse teatavaid sageduse, veomahu, sõiduplaanide ja tasumääradega (hooajalised maksimumhinnad, kohustuslikud hinnaalandused teatud kategooria reisijatele) ning teenuse kvaliteediga seotud avalike teenuste osutamise kohustusi. Selle lepingu kohaselt täidetakse neid kohustusi iga-aastaselt kahaneva „alushüvitissumma” eest, mille prognoositava tulu alusel määratav suurus kuulub iga aasta lõpus täpsustamisele tulenevalt prognoositud ja tegeliku tulu vahest. Lepingu kohaselt on maksimaalne rahaline hüvitis kogu hõlmatud ajavahemiku kohta 326,85 miljonit eurot SNCM-ile ja 128,2 miljonit eurot CMN-ile — kokku 455,05 miljonit eurot. Muu hulgas näeb 2002. aasta leping ette, et kummagi voliniku iga-aastane lõplik rahaline hüvitis on piiratud avalike teenuste osutamise kohustusega kaasneva käitamispuudujäägiga, arvestades mõistliku kapitalitootlikkuse suhet kõnealuse kapitali tegeliku kasutamisega, mille tootlikkuse mõistlikuks määraks on lepingujärgselt kinnitatud 15% laevade müügiväärtusest. 2002. aasta leping lõpeb 31. detsembril 2006, välja arvatud juhul, kui pooled jõuavad kokkuleppele see varem lõpetada.

Haldusmenetlus

1. 1991. aasta lepingu ja 1996. aasta lepingu raames SNCM-ile avalike teenuste osutamise kohustuste hüvitamiseks eraldatud abi

- 18 Pärast kaebusi seoses abiga, mis anti Korsika ja Itaalia vahelise reisijateveoga tegelevale SNCM-i tütarettevõtjale Corsica Marittima’le, edastas komisjon 22. detsembril 1998 Prantsuse Vabariigile oma otsuse avada ametlik abi uurimismenetlus

EÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 alusel (nüüd EÜ artikli 88 lõige 2) (EÜT 1999, C 62, lk 9). See asi on registreeritud numbriga C-78/98.

- 19 Pärast uusi kaebusi seoses SNCM-ile avalike teenuste osutamise kohustuse kulude katmiseks antud abiga edastas komisjon 28. veebruaril 2001 Prantsuse Vabariigile oma otsuse algatada ametlik abi uurimismenetlus EÜ artikli 88 lõike 2 alusel (EÜT 2001, C 117, lk 9). See asi on registreeritud numbriga C-14/01.
- 20 Komisjon leidis 30. oktoobri 2001. aasta otsuses 2002/149/EÜ Prantsusmaa poolt SNCM-ile makstud abi kohta (EÜT 2002, L 50, lk 66), lõpetades menetlusi asjades C-78/98 ja C-14/01, et ajavahemikus 1991–2001 SNCM-ile 787 miljoni euro suuruses summas antud abi hüvitamiseks SNCM-i osutatud avalike teenuste kohustust Korsika ja Mandri-Prantsusmaa kolme sadama, st Nice'i, Touloni ja Marseille' vahel, oli vastavalt EÜ artikli 86 lõikele 2 ühisturuga kokkusobiv. Selle otsuse peale Esimese Astme Kohtusse tühistamishagi ei esitatud.

2. SNCM-i päästmiseks ja ümberkorraldamiseks eraldatud abi

- 21 Prantsuse ametivõimud teavitasid 20. detsembril 2001 komisjoni CGMF-i kassast SNCM-ile päästmisabi korras tehtud ettemaksest summas 22,5 miljonit eurot. See abi registreeriti numbriga NN 27/2002 (endine N 849/2001), kui ta oli juba osaliselt SNCM-ile tasutud.

- 22 Prantsuse Vabariik teavitas 18. veebruari 2002. aasta kirjas komisjoni SNCM-i kasuks kavatsetava ümberkorraldamisabi kavast. Kavatsetav abi seisnes CGMF-i kaudu SNCM-i kapitali tõstmises summas 76 miljonit eurot, millega SNCM-i omakapitali tõstetaks 30 miljonilt eurolt 106 miljoni euroni. Komisjon registreeris selle abi numbriga N 118/2002.
- 23 EÜ artikli 88 lõike 3 kohases esialgses uurimismenetluses kiitis komisjon 17. juuli 2002. aasta otsusega K(2002) 2611 (lõplik) heaks SNCM-ile antava päästmisabi. Oma otsuses märkis komisjon, et teavitatud abi täitis suunistes selleks ettenähtud viis tingimust, eelkõige Prantsuse riigi kohustuse edastada ümberkorraldamiskava. Ka seda otsust Esimese Astme Kohtus ei vaidlustatud.
- 24 Komisjon otsustas Prantsuse Vabariigile 19. augustil 2002 saadetud kirjas, olles esialgse uurimise tulemusel märkinud, et teavitatud ümberkorraldamisabi tekitas kahtlusi selle kokkusobivuses ühisturuga, avada EÜ artikli 88 lõike 2 alusel ametliku uurimismenetluse vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli [88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1, ELT erivaljaanne 08/01, lk 339; edaspidi „ametliku uurimismenetluse algatamise otsus“), artikli 4 lõikele 4 ja artiklile 6. Teavitatud abi registreeriti numbriga C-58/2002.
- 25 Prantsuse ametiasutused edastasid 8. oktoobri 2002. aasta kirjaga, mis saadeti koos lisadega 15. oktoobril 2002, komisjonile oma märkused ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kohta.

- 26 Ametliku uurimismenetluse algatamise otsus koos kokkuvõttega avaldati Euroopa Ühenduste Teatajas 11. detsembril 2002 (EÜT C 308, lk 29). Huvitatud isikuid kutsuti esitama oma märkused teavitatud abikava kohta kuu aja jooksul pärast avaldamist.
- 27 Hageja esitas 8. jaanuari 2003. aasta kirjas komisjonile oma kirjalikud märkused ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kohta. Komisjonile esitasid märkusi veel ka Stef-TFE ja erinevad territoriaalsed ühendused. Komisjon edastas kõik saadud märkused Prantsuse Vabariigile, et viimane saaks neid kommenteerida.
- 28 Hageja taotlusel korraldas komisjon 4. veebruaril 2003 kohtumise hagejaga, mille käigus viimane edastas komisjonile täiendavaid dokumente.
- 29 10. veebruari 2003. aasta kirjas edastasid Prantsuse ametiasutused komisjonile oma argumentid, millega soovisid tõendada, et abikava järgis suuniseid, ning personali ja palkade arengut, vaheproduktide haldamist ja SNCM-i hinnapoliitikat puudutavate uute kohustuste kirjelduse.
- 30 13. veebruari 2003. aasta kirjas edastasid Prantsuse ametiasutused komisjonile oma kommentaarid hageja ja Stef-TFE märkuste kohta.

- 31 21. veebruari 2003. aasta kirjas vastasid Prantsuse ametiasutused komisjoni 10. veebruari 2003. aasta kirjaga esitatud täiendavatele küsimustele.
- 32 27. mai 2003. aasta faksiga edastasid Prantsuse ametiasutused komisjonile oma kommentaarid hageja 4. veebruaril 2003 komisjonile edastatud dokumentide kohta, mille komisjon oli 21. veebruari 2003. aasta kirjaga Prantsuse ametiasutustele edasi saatnud.
- 33 9. juulil 2003 võttis komisjon vastu otsuse 2004/166/EÜ abi kohta, mida Prantsusmaa kavatses eraldada Société nationale maritime Corse-Méditerranée' (SNCM) ümberkorraldamiseks (ELT 2004, L 61, lk 13), mille peale ongi esitatud käesolev tühistamishagi (edaspidi „vaidlustatud otsus“). [Siin ja edaspidi on vaidlustatud otsust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]
- 34 Vaidlustatud otsuse resolutiivosas on sätestatud:

„Artikkel 1

Ümberkorraldamisabi, mida Prantsusmaa kavatses [SNCM-ile] eraldada, on kokkusobiv ühisturuga artiklites 2–5 toodud tingimuste järgimisel.

Artikkel 2

Alates käesoleva otsuse teavitamisest kuni 31. detsembrini 2006 ei tohi SNCM omandada uusi laevu ega sõlmida uute või renoveeritud laevade peale ehitus-, tellimis- või prahtimislepinguid.

SNCM võib käesoleva otsuse teavitamisest kuni 31. detsembrini 2006 kasutada üksnes neid ühtteist laeva, mis juba on SNCM-i omanduses: Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto ja Monte d'Oro.

Kui SNCM peab temast sõltumatutel põhjustel mõne oma laeva välja vahetama enne 31. detsembrit 2006, võib komisjon anda selleks loa Prantsusmaa esitatud põhjalikult argumenteeritud teatise alusel.

Artikkel 3

SNCM grupp võõrandab igasuguse otsese või kaudse osaluse järgmistes äriühingutes:

— Amadeus France,

- Compagnie Corse Méditerranée,

- Société civile immobilière Schuman,

- Société méditerranéenne d'investissements et de participations,

- Someca.

Société méditerranéenne d'investissements et de participations'is osaluse võõrandamise asemel võib SNCM selle äriühingu ainsa aktiiva Southern Trader'i müüa ja selle tütarettevõtja sulgeda.

Võõrandamised võivad toimuda Prantsuse ametiasutuste valikul kas avalikul müügipakkumisel või kutsudes eelneva kuulutuse teel huvi üles näitama, andes vastamiseks vähemalt kaks kuud aega.

Prantsusmaa edastab komisjonile tõendid kõigi nende võõrandamiste kohta. SNCM-ile tehtud pakkumiste nõrkust ei või tuua ettekäändeks võõrandamistest loobumiseks. Kui pakkumisi ei esitata ja kui Prantsusmaa suudab tõendada, et võeti kõik vajalikud avalikustamismeetmed, loetakse esimeses lõigus toodud tingimus täidetuks.

Artikkel 4

Kõigi Korsikale suunduvate liinide osas hoidub SNCM alates käesoleva otsuse teatavaks tegemisest kuni 31. detsembrini 2006 igasugusest hinnapoliitikast avaldatud hindade osas, mille eesmärk on pakkuda konkurentidest madalamaid hindasid võrdväärsete sihtpunktide ja teenuste eest samadel kuupäevadel.

Komisjon jätab endale õiguse algatada uurimismenetlus igasuguse käesoleva otsuse tingimuste ja eelkõige esimeses lõigus toodud tingimuse tuvastatud rikkumise kohta.

Esimeses lõigus toodud tingimus on täidetud, kui SNCM-i avaldatud kõige madalamad hinnad on kõrgemad tema konkurentide kõige madalamatest soodus-hindadest võrdväärsete sihtpunktide ja teenuste eest.

Esimeses lõigus toodud tingimus ei kohaldu enam, kui nimetatud konkurentide hinnad tõusevad kõrgemale võrdlusaastal 1996 kehtinud SNCM-i hindadest, mida inflatsiooniga korrigeeritakse.

Prantsusmaa edastab komisjonile igal aastal enne 30. juunit kõik vajalikud andmed tõendamaks, et see tingimus on eelneval majandusaastal kõigi Korsikale minevate või Korsikalt tulevate ülesõitude osas täidetud.

Artikkel 5

Vastavalt Prantsuse ametiasutuste ümberkorraldamiskavas võetud kohustustele piiratakse iga-aastast laevade edasi-tagasi sõitude arvu erinevate Korsika laevaühenduste vahel kuni 31. detsembrini 2006 käesoleva otsuse tabelis 3 toodud ülempiiriga, välja arvatud erakordsetel ja SNCM-ist sõltumatutel põhjustel, mis tingivad teatavate edasi-tagasi sõitude üleviimise teistesse sadamatesse, ja välja arvatud ettevõtjal lasuvate avaliku teenuse osutamise kohustuste muutmise korral.

Artikkel 6

Prantsusmaa võib SNCM-i kapitali tõsta esmase maksega 66 miljoni euro võrra alates käesoleva otsuse teavitamisest.

Ümberkorraldamisperioodi lõpuni, st 31. detsembrini 2006, võib komisjon Prantsuse ametiasutuste taotluse korral anda loa hilisemaks teiseks makseks SNCM-ile, mis vastab järelejäänud 10 miljoni euro ja artiklis 3 nõutud ja selles artiklis toodud tingimustel võõrandamiste tulu erinevusele.

Sellise otsuse võib vastu võtta vaid siis, kui artiklis 3 nõutud toimingud on tehtud, kui võõrandamiste tulu ei ületa 10 miljonit eurot ja kui artiklites 2, 4 ja 5 esitatud tingimused on täidetud, ilma et see piiraks komisjoni pädevust algatada vajaduse korral ametlik uurimismenetlus mõne nende tingimuste täitmatajätmise korral. Kui neid tingimusi ei täideta, siis teist poolt abist ei anta.

Artikkel 7

Prantsusmaa teavitab komisjoni kuue kuu jooksul käesoleva otsuse teatavaks tegemisest meetmetest, mida ta on käesoleva otsuse täitmiseks võtnud.

[...]”

Menetlus ja poolte nõuded

- 35 Hageja esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 13. oktoobril 2003 saabunud avaldusega käesoleva hagi.
- 36 Prantsusmaa taotles 3. veebruaril 2004 kohtukantseleisse esitatud avaldusega luba astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 37 SNCM taotles 26. veebruaril 2004 kohtukantseleisse esitatud avaldusega luba astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 38 10. märtsi 2004. aasta määrusega anti Prantsuse Vabariigile luba menetlusse astuda.

- 39 30. märtsi 2004. aasta määrusega anti SNCM-ile luba menetlusse astuda.
- 40 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (kolmas koda) avada suulise menetluse ja menetlust korraldavate meetmete raames palus pooltel vastata kirjalikele küsimustele. Pooled täitsid need nõuded ette nähtud tähtaja jooksul.
- 41 Oma vastustes teavitasid pooled Esimese Astme Kohut asjaolust, et komisjon võttis 8. septembril 2004 vastu otsuse K(2004) 3359 lõplik (edaspidi „8. septembri 2004. aasta otsus“), millega vaidlustatud otsust muudeti. Esimese Astme Kohtu täiendava kirjaliku küsimuse peale võtsid pooled seisukoha selle otsuse mõjust käesolevale hagile.
- 42 Pooled esitasid oma kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu suulistele küsimustele 18. novembri 2004. aasta kohtuistungil.
- 43 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

44 Komisjon, keda toetavad menetlusse astujad Prantsuse Vabariik ja SNCM, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

45 Käesoleva tühistamishagi toetuseks esitab hageja kaks väidet. Esimene väide puudutab EÜ artikli 253 rikkumist, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud. Teine väide puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, määruse nr 659/1999 ja suuniste rikkumist, kuna vaidlustatud otsuses on faktead ja ilmsed kaalutlusvead.

46 Kõigepealt tuleb siiski uurida 8. septembri 2004. aasta otsuse võimalikku mõju käesolevale hagile.

1. *Esialgne märkus 8. septembri 2004. aasta otsuse mõjust käesolevale hagile*

47 Tuleb märkida, et vastavalt 8. septembri 2004. aasta otsusele muutis komisjon vaidlustatud otsust, et lubada, nagu tuleneb selle uue otsuse teisest põhjendusest,

SNCM-il ühest küljest asendada vaidlustatud otsuse artiklis 2 sisalduvas, ümberkorraldamise käigus SNCM-il kasutada lubatud laevade nimekirjas laev Asco laevaga Aliso, ja teisest küljest, arvestades laeva Asco müügiga kaasnenud raskusi, anda luba kas laeva Asco või laeva Aliso müügiks.

- 48 Siiski tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt tuleb EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi raames ühenduse õigusakti seaduslikkust hinnata õigusakti vastuvõtmise ajal esinenud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid silmas pidades (Esimese Astme Kohtu 25. juuni 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-371/94 ja T-394/94: British Airways jt v. komisjon, EKL 1998, lk II-2405, punkt 81).
- 49 Lisaks ei ilmne 8. septembri 2004. aasta otsusest, et selle mõjul kaotaksid teatavad hageja käesoleva hagi toetuseks esitatud väited ning argumentid oma eesmärgi. Vastuses Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele ei väitnud ei hageja ega komisjon sellise mõju olemasolu.
- 50 Neis tingimustes tuleb sedastada, et 8. septembri 2004. aasta otsusel ei ole mingit mõju vaidlustatud otsuse peale esitatud käesolevale tühistamishagile.

2. Esimene väide, mis puudutab EÜ artikli 253 rikkumist, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud

- 51 Käesoleva väitega väidab hageja, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud selles osas, mis käsitleb kõnealuse abimeetme olemust ja üht osa abist kui hüvitist

avalike teenuste osutamise kohustuse eest, ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse tinginud kahtluste kõrvaldamist, elujõulisuse taastamisele antud hinnangut, ümberkorraldamise osas tehtud oletuste realistlikkust ning mittestrateegiliste osaluste kindlaksmääramist.

Esialgsed märkused väite ulatuse kohta

- 52 Tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt on EÜ artikli 253 rikkumist puudutav väide erinev sellest väitest, mis puudutab ilmset kaalutusviga. Kui esimene, millega peetakse silmas põhjenduste puudumist või nende ebapiisavust, kuulub EÜ artikli 230 tähenduses olulise menetlusnormi rikkumise alla ja on avalikku korda puudutav küsimus, mille peab tõstatama ühenduse kohus ise; siis teine, mis puudutab teatava otsuse sisulist seaduslikkust, kuulub sama EÜ artikli 230 tähenduses asutamislepingu rakendusnormi rikkumise alla ning ühenduse kohus võib seda hinnata vaid siis, kui hageja sellele on viidanud. Põhjendamiskohustuse küsimus on seega erinev sellest, kas põhjendus on ka sisuliselt põhjendatud (Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *v.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 67; 22. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-17/99: Prantsusmaa *v.* komisjon, EKL 2001, lk I-2481, punkt 35, ja 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-159/01: Madalmaad *v.* komisjon, EKL 2004, lk I-4461, punkt 65; Esimese Astme Kohtu 13. jaanuari 2004. aasta otsus kohtuasjas T-158/99: Thermenhotel Stoiser Franz jt *v.* komisjon, EKL 2004, lk II-1, punkt 97).
- 53 Käesolevas asjas tuleb sedastada, nagu tuleneb otseselt ka selle väite pealkirjast hagiavalduses („Oluliste menetlusnormide rikkumine: põhjenduste puudumine”) ja selle arendustest eelkõige hagiavalduse punktides 17, 18 ja 43, kus viidatakse vastavalt oluliste menetlusnormide rikkumisele, EÜ artikliga 253 seonduvale kohtupraktikale ja vajadusele tühistada vaidlustatud otsus selle „välise seaduslikku-

sega” seoses, ning hageja esitatud hagiavalduse kokkuvõtte kolmandast ja neljandast lõigust, milles viidatakse eespool viidatud punktide „põhjenduste puudumisele”, väidab hageja oma esimeses väites üksnes seda, et vaidlustatud otsus on mõnes aspektis ebapiisavalt põhjendatud, millega rikutakse EÜ artiklit 253.

- 54 Tuleb märkida, et poolte vahel ei ole vaidlust käesoleva väite selliselt määratletud ulatuses. Tuleb märkida, et vastusena komisjoni ja Prantsuse Vabariigi märkustele selles küsimuses meenutas hageja oma repliigi punktis 3, et selle väitega heidab ta komisjonile ette põhjendamise „puudumist” või põhjendamiskohustuse „rikkumist”.
- 55 Lisaks tuleneb hagiavaldusest, et põhjendamiskohustuse ja ilmse kaalutusvea erinevus on hagejale teada, kuna esimeses väites kahtleb ta vaidlustatud otsuse piisavas põhjendatuses, teises väites (pealkirjaga „EÜ asutamislepingu ja selle rakendussätete rikkumine: olulised faktivead ja ilmsed kaalutusvead”), mis puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 ja suuniste rikkumist, väidab ta, et vaidlustatud otsuses on ilmsed kaalutusvead. Sama eristamine on ka hagiavalduse kokkuvõttes, mille kolmandas lõigus hageja märgib, et „hagiavaldusega taotletakse vaidlustatud otsuse tühistamist kahel põhjusel — põhjenduste puudumine ja sisulised ning ilmsed kaalutusvead”. Samuti kinnitas hageja pärast komisjoni ja Prantsuse Vabariigi märkustega tutvumist oma repliigis uuesti, et ta vaidlustab ühest küljest põhjendamiskohustuse rikkumise ja teisest küljest ilmsed kaalutusvead.
- 56 Neis tingimustes tuleb hageja esimest käesoleva hagi toetuseks esitatud väidet mõista nii, et see puudutab üksnes EÜ artikli 253 rikkumist, kuna vaidlustatud otsus on teatavates punktides ebapiisavalt põhjendatud, arvestades, et hageja etteheited vaidlustatud otsuse sisulise põhjendatuse osas on esitatud teise väite raames.

- 57 Tuleb siiski sedastada, nagu komisjon Prantsuse Vabariigi toetusel õigesti märgib, et mitme hageja esimese väite raames esitatud etteheidete ja argumentidiga soovitakse tõendada mitte vaidlustatud otsuse ebapiisavat põhjendust, vaid pigem selle ekslikkust. Tehes seda vaidlustatud otsuse põhjendust vaidlustades, vaidlustab hageja tegelikult selle otsuse sisulise põhjendatuse.
- 58 Nagu Euroopa Kohus juba varem on leidnud, ei saa Esimese Astme Kohus põhjendamiskohustuse täitmise kontrollimisel hinnata komisjoni poolt oma otsuse õigustamiseks esitatud põhjenduste sisulist seaduslikkust (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus Prantsusmaa *v.* komisjon, punkt 38).
- 59 Sellest tuleneb, et põhjenduste puudumisele või nende ebapiisavusele tugineva väite raames on vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust vaidlustavad etteheidet ja argumendid mittemõjuvad ning asjassepuutumatud (vt siinkohal eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus *Thermenhotel Stoiser Franz jt v. komisjon*, punkt 97; Esimese Astme Kohtu 20. aprilli 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94: *Limburgse Vinyl Maatschappij jt v. komisjon*, EKL 1999, lk II-931, punkt 389; 28. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-86/95: *Compagnie générale maritime jt v. komisjon*, EKL 2002, lk II-1011, punkt 425, ja 30. septembri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-191/98, T-212/98–T-214/98: *Atlantic Container Line jt v. komisjon*, EKL 2003, lk II-3275, punktid 1175 ja 1176).
- 60 Kuna hageja kinnitas otseselt, et esimene väide puudutas üksnes põhjenduse puudumist ja kuna hagiavalduse ülesehitusest tuleneb, et see hageja on teadlik põhjenduse puudumise ja põhjenduse ekslikkuse erinevustest, ei ole Esimese Astme Kohtu ülesandeks ümber hinnata käesoleva väite raames esitatud etteheidet, millega tegelikult vaidlustatakse vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust. Selline kaalutus on seda põhjendatum olukorras, kus, nagu käesolevas asjas, hageja esitab teise väite, mis puudutab ilmseid kaalutusvigu ja mille raames mõni nendest etteheidetest esitatakse uuesti, et vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust vaidlustada.

- 61 Sellest lähtuvalt tuleb käesoleva väite raames uurida üksnes seda, kas vaidlustatud otsus on õiguslikult piisavalt põhjendatud. Selle väite raames esitatud hageja etteheited ja argumendid, millega tegelikult vaidlustatakse nimetatud otsuse sisuline põhjendus, tuleb tagasi lükata kui asjassepuutumatud.

Vaidlustatud otsuse põhjendust puudutavad etteheited

Esialsed märkused

- 62 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt sõltub põhjendamiskohustuse ulatus asjaomase õigusakti iseloomust ja tema vastuvõtmise kontekstist. Põhjendused peavad selgelt ja ühemõtteliselt väljendama institutsiooni kaalutlusi nii, et ühest küljest saavad huvitatud isikud aru võetud meetme põhjendustest, et oma õigusi kaitsta ja kindlaks teha, kas otsus on sisuliselt põhjendatud, ja teisest küljest saaks ühenduse kohus kontrollida meetme seaduslikkust (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus komisjon *v. Sytraval ja Brink's France*, punkt 63; Esimese Astme Kohtu 6. märtsi 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-228/99 ja T-233/99: *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. komisjon*, EKL 2003, lk II-435, punkt 278, ja 14. jaanuari 2004. aasta otsus kohtuasjas T-109/01: *Fleuren Compost v. komisjon*, EKL 2003, lk II-127, punkt 119).
- 63 Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust EÜ artikli 253 nõuetele tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjassepuutuvaid õigusnorme (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus *Prantsusmaa v. komisjon*, punkt 36; Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98: *Alzetta jt v. komisjon*, EKL 2000, lk II-2319, punkt 175, ja eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. komisjon*, punkt 279).

- 64 Komisjon ei pea nimelt seisukohta võtma kõigi huvitatud isikute esitatud argumentide osas, vaid ta võib piirduda otsuse seisukohalt olulise tähtsusega asjaolude ja õiguslike kaalutluste esitamisega (Esimese Astme Kohtu 8. juuni 1995. aasta otsus kohtuasjas T-459/93: Siemens *v.* komisjon, EKL 1995, lk II-1675, punkt 31 ja eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale *v.* komisjon, punkt 280). Euroopa Kohus leidis niisiis, et komisjonil ei olnud kohustust võtta seisukohta asjaolude suhtes, mis olid ilmselgelt asjakohatud, tähtsusetud või selgelt teisejärgulised (eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Sytraval et Brink's France, punkt 64).
- 65 Abimeetme kvalifitseerimise puhul nõuab põhjendamiskohustus, et oleks näidatud, miks komisjon leiab, et asjaomane meede kuulub EÜ artikli 87 lõike 1 kohaldamisalasse (eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale *v.* komisjon, punkt 281).
- 66 Ümberkorraldamiseks antava riigiabi vastavuse osas EÜ artikli 87 lõike 3 punktile c tuleneb kohtupraktikast, et põhjendamiskohustus on täidetud, kui komisjoni otsuses esitatakse selgitused, miks ta leiab, et abi on õigustatud suunistes esitatud tingimusi arvestades, nimelt ümberkorraldamiskava olemasolu, pikaajalise elujõulisuse piisav tõendamine ning abi proportsionaalsus, pidades silmas abisaaja panust (vt selle kohta eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus Prantsusmaa *v.* komisjon, punkt 37 ja Esimese Astme Kohtu 30. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-214/95: Vlaamse Gewest *v.* komisjon, EKL 1998, lk II-717, punkt 102; vt seoses teiste riigiabi valdkonna ühenduse suunistega eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus Fleuren Compost *v.* komisjon, punkt 125).
- 67 Neid põhimõtteid silmas pidades tuleb uurida, kas vaidlustatud otsus on käesolevas asjas piisavalt põhjendatud.

Asjaomase meetme olemus ja üks osa abist kui hüvitis avaliku teenuse eest

- 68 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud osas, mis puudutab avaliku teenuse osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramist. Ta märgib, et komisjon ei teavitanud teda selleks kasutatud eksperdi arvamusest, et vaidlustatud otsus ei selgita, miks võeti arvesse laeva Liamone väärtuse vähenemise dotatsiooni, kuigi see laev ei olnud vajalik avaliku teenuse volituste täitmiseks, ja et avalike teenuste osutamise kohustuse täitmise hüvitise tegelikku osa tervest abisummast ei ole otsuse põhjal võimalik kindlaks määrata.
- 69 Kohe alguses tuleb esile tuua, et vaidlustatud otsuse 259. põhjenduses leidis komisjon, et sõltumatult vajadusest analüüsida abi ümberkorraldamisabina, oli see osa abist, mis vastas avalike teenuste osutamise kohustuse eest ajavahemikus 1991–2001 makstud hüvitise ebapiisavale määrale, kokkusobiv ühisturuga vastavalt EÜ artikli 86 lõikele 2.
- 70 Järelikult selleks, et määrata kindlaks, kuivõrd avaliku teenuse osutamise kohustuse eest makstav hüvitis oli liiga väike, arvutas komisjon vaidlustatud otsuse 256. ja 257. põhjenduses SNCM-i kahjumi suuruse ajavahemikus 1991–2001 kõigil avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud Korsika liinidel. Ta selgitab siinkohal, et ajavahemiku 1991–1999 osas tugines ta tulemusele enne Korsika transporditeenustelt makstud makse, nagu kinnitab otsuse 2002/149 raames kasutatud ekspertarvamus, mida vähendab laevadelt saadud lisandväärtus, samas kui nimetatud arvamusega hõlmamata ajavahemikuks 2000–2001 arvutas tulemuse ta ise, lähtuvalt otsuses 2002/149 järgitud lähenemisest, enne Korsika transporditeenustelt makstud makse, lahutades teavitatud ümberkorraldamiskuludest juba loetud vahendid ümberkorraldamiseks, arvestades, et nendel kahel aastal ei toimunud mingit

laevandusvahendide võõrandamist. Võimaliku kahjumi osas aastal 2002 liinil Marseille-Korsika märgib komisjon, et seda kahjumit ei saa arvesse võtta „arvestades asjaolu, et alates 1. jaanuarist 2002 määratleti Marseille'ist lähtuva Korsika transporditeenuse eksploatatsioonikulud ja tasumäärad ametiasutuste ja SNCM-i vahel lepinguliselt, erinevalt 1991. ja 1996. aasta lepingust”.

- 71 Selle põhjal järeldab komisjon vaidlustatud otsuse 258. põhjenduses, et selle ajavahemikul müüdnud laevadest saadud lisandväärtuse ja ümberkorraldamiskulude korrigeeritud summa kogu ajavahemikuks 1991–2001 ulatub 53,48 miljoni euroni. Komisjoni arvutuste kokkuvõte on esitatud vaidlustatud otsuse 257. põhjenduses esinevas tabelis 11.
- 72 Siiski leidis komisjon vaidlustatud otsuse 260. põhjenduses, et kuna Prantsuse ametiasutused teavitasid teda suuremast, 76 miljoni euroni küündivast ümberkorraldamisabi summast, ja kuna selle alusel algatati EÜ artikli 88 lõike 2 kohane ametlik uurimismenetlus, tuleb asjaomast abi hinnata tervikuna kui ümberkorraldamisabi. See hinnang sisaldub vaidlustatud otsuse 261.–367. põhjenduses.
- 73 Neis tingimustes tuleb hageja etteheide, et vaidlustatud otsus ei ole EÜ artikli 86 lõike 2 tingimuste täitmise osas õiguslikult piisavalt põhjendatud, selle asjakohatuse tõttu tagasi lükata. Niivõrd kui komisjon leidis, et 76 miljoni euro suurust abi, sh ka 53,48 miljoni euro suurust avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisava määra osa, tuleb vaidlustatud otsuse 261.–367. põhjenduses esitatud hinnangu raames hinnata tervikuna kui ümberkorraldamisabi, ei saa põhjenduse puudumine kui selline seoses hüvitise ebapiisava määra kooskõlasusest EÜ artikli 86 lõikega 2 kaasa tuua vaidlustatud otsuse tühistamist, kuna kõnealust otsust on põhjendatud neis punktides, mis käsitlevad abi hindamist ümberkorraldamisabina.

- 74 Seevastu tuleb hinnata hageja etteheidet vaidlustatud otsuse ebapiisava põhjenduse kohta seoses avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstud hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramisega. Vaidlustatud otsuse 327. põhjenduses leidis komisjon suunistest lähtuvalt miinimumiga piirduvat abi hinnates, et abi osa, mis vastas nimetatud hüvitise ebapiisavale määrale, oli vajalik SNCM-i ümberkorraldamiseks. Selles osas võib võimalik põhjenduse puudumine seoses avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramisega mõjutada abi hindamist ümberkorraldamisabina.
- 75 Sellega seoses tuleb siiski sedastada, et vaidlustatud otsuse 256.–260. põhjenduses esinev selgitus, millest ilmnevad nii kriteeriumid, mida komisjon arvestas avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisava summa kindlaksmääramisel, kui ka sellel otstarbel tehtud arvutus, võimaldavad huvitatud isikutel aru saada võetud meetme õigustusest, et oma õigusi kaitsta ja kindlaks teha, kas otsus on sisuliselt põhjendatud, ning teisest küljest saaks ühenduse kohtunik teostada oma seaduslikkuse järelevalvet.
- 76 Ükski hageja esitatud argumentidest ja etteheidetest ei sea seda järeldust kahtluse alla.
- 77 Esiteks märgib Esimese Astme Kohus komisjoni ekspertarvamuse hagejale edastamata jätmise osas, et see väide ei ole asjakohane võimaliku põhjendamiskohustuse rikkumise kindlakstegemisel. Isegi kui tõendatakse, et seda arvamust ei edastatud, ei kujutaks see endast vaidlustatud otsuse põhjenduse puudumist või ebapiisavat põhjendust. Hageja võiks selle väitega maksimaalselt viidata sellele, et rikuti tema õigust tutvuda toimikuga, mis ei omaks mõju põhjendamiskohustusele, vaid hoopis kaitseõigustele. Siiski tuleb sedastada, ilma et seda oleks vaidlustatud, et hageja ei ole viidanud kaitseõiguste rikkumisele. Selline väide ei käsitle oluliste

menetlusnormide rikkumist ja seega ei saa ühenduse kohus seda ka omal algatusel tõstatada (vt Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-67/00, T-68/00, T-71/00 ja T-78/00: JFE Engineering v. komisjon, EKL 2004, lk II-2501, punkt 425 ja viidatud kohtupraktika).

- 78 Kuna hageja väidab, et ta ei saanud aru põhjendustest, mis viisid komisjoni avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisava summa kinnitamiseni, piisab, kui sedastada, et komisjoni põhjendus selles küsimuses esineb selgelt ja otseselt vaidlustatud otsuse 256.–258. põhjenduses, nagu eespool ka märgiti.
- 79 Mis puudutab väidetavat asjaolu, et komisjon ei saanud tugineda aastate 2000 ja 2001 osas viidatud ekspertarvamusele, ja asjaolu, et komisjoni kasutatud esialgsed aastaaruanded nende kahe aasta kohta erinesid lõplikest ja avaldatud aastaaruannetest, siis on siin tegu etteheitega, mis käsitleb komisjoni meetodi sisulist põhjendatust ja ei ole seega asjakohane käesoleva väite raames, mis puudutab vaid põhjenduste ebapiisavust.
- 80 Mis puudutab põhjenduse puudumist seoses laeva Liamone väärtuse vähenemise dotatsiooni arvesse võtmisega, kuigi see laev ei olnud vajalik avaliku teenuse volituste täitmiseks, tuleb sedastada, et see väide põhineb vaidlustatud otsuse ebaõigel tõlgendamisel. Vaidlustatud otsuse 257. põhjenduses esinevast tabelist 11 tuleneb selgelt, et vastupidiselt hageja väitele ei võtnud komisjon seda dotatsiooni avalike teenuste eest makstava hüvitise ebapiisava summa arvutamisel arvesse. Sellele väärtuse vähenemisele vastav summa 14,771 miljonit eurot on lahutatud avalike teenuste alase tegevusega kaasnevast kahjumist, mitte ei ole sellele liidetud. Vastusena Esimese Astme Kohtu küsimusele tunnistas hageja otseselt, et ta oli vaidlustatud otsuse seda punkti ekslikult tõlgendanud. Seetõttu ei saa komisjonile ette heita seda, et ta ei motiveerinud põhjendust, mis tema otsuses ei esine.

- 81 Nagu komisjon oma kirjalikes märkustes selgitab, võeti Liamone väärtuse vähenemise summa arvesse hoopis ümberkorraldamiskava kulude hulgas, millele antud hinnang sisaldab vaidlustatud otsuse 261.–367. põhjenduses, sest selle laeva väärtuse erakordne vähenemine oli kirjutatud juba ka ümberkorraldamiskavas, nagu ilmneb eelkõige vaidlustatud otsuse 126., 144., 302. ja 330. põhjendusest.
- 82 Repliigis ja kohtuistungil märkis hageja, et käesoleva etteheitega soovis ta tegelikult rõhutada komisjoni tegevuse vastuolulisust, leides ühest küljest, et Liamone oli enne 2002. aastat vajalik avalike teenuste osutamise kohustuse täitmiseks, ja teisest küljest tunnistades, et selle laeva väärtuse vähenemiseks makstud dotatsiooni ei arvestata avalike teenuste osutamise kohustusega seonduvate mittehüvitatud ülekulude arvutamisest. Hageja sõnul oli komisjon eksinud Liamone väärtuse vähenemist ümberkorraldamiskava kulude hulka arvates, kuna see laev ei olnud avalike teenuste osutamiseks üldse vajalik.
- 83 Siiski tuleb sedastada, et nende hagiavalduses algselt formuleeritud etteheite ulatust muutvate väidetega soovitakse seada kahtluse alla vaidlustatud otsuse hinnangu sisulist põhjendatust ja et seetõttu tuleb nad tagasi lükata kui käesoleva väite juures asjakohatud.
- 84 Mis puudutab kolmandaks väidetavat võimatust määrata kindlaks tervest abisum-
mast reaalne osa avalike teenuste osutamise kohustuse eest, piisab, kui märkida, et
vastupidiselt hageja väitele märkis komisjon otse vaidlustatud otsuse 258. põhjendu-
ses ja 257. põhjenduses esinevas tabelis 11, et see osa on 53,48 miljonit eurot, olles
eelnevalt vaidlustatud otsuse 256. ja 257. põhjenduses esitanud selle summani viinud
arvutuse.
- 85 Kuna hageja heidab selle raames komisjonile ette, et ta ei olnud põhjendanud avalike
teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise „piisavat taset” ega kontrolli-

nud avalike teenuste osutamise kohustusega seonduvate ülekulude võimalikku ülemäära olemust, eelkõige põhjust, miks 50% SNCM-i kahjumist tekkis aastatel 2000 ja 2001, tuleb sedastada, et selle etteheitega soovib hageja kahtluse alla seada komisjoni arvutust hüvitise ebapiisava määra kohta osas, mis tugineb SNCM-i kahjumi summale. Kuna sellise etteheitega tahetakse vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust selles punktis kahtluse alla seada, on see etteheide käesoleva väite raames asjakohatu.

86 Niivõrd kui seda väidet võib mõista etteheiteks komisjonile, et ta põhjendas selles punktis vaidlustatud otsust ebapiisavalt, tuleb märkida, et hageja ei esitanud sellist etteheidet haldusmenetluse käigus ei oma märkustes ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kohta ega ka 4. veebruari 2003. aasta kohtumisel, nii et komisjonile ei saa ette heita, et ta sellele vaidlustatud otsuses ei vastanud.

87 Igal juhul tuleb sedastada, et vaidlustatud otsuses on õiguslikult piisavalt esitatud nii need põhjused, miks komisjoni arvates SNCM-i kahjum võimaldab kindlaks määrata avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstud hüvitise ebapiisavat määra, kui ka selle kahjumi tekkepõhjused.

88 Mis puudutab neid põhjuseid, miks SNCM-i kahjum võimaldab kindlaks määrata avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstud hüvitise ebapiisavat määra, tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse 257. põhjenduses mainis komisjon, et ta järgis selle summa kindlaksmääramisel „sama lähenemist ja samu põhjendusi, mis otsuses 2002/149”, mis võeti vastu pärast menetlust, milles hageja osales huvitatud isikuna ja mis puudutas samale äriühingule antud abi samu avalike teenuste osutamise kohustusi käsitlevate kokkulepete raames suhteliselt sama perioodi eest (1996. aasta leping kehtis kuni 2001. aastani).

- 89 Arvestades neis tingimustes vaidlustatud otsuses otsest viidet otsusele 2002/149 ja arvestades asjaolu, et viimati mainitud otsus puudutab hagejale hästi teada olevat konteksti, tuleb tunnistada, et otsusega 2002/149 võib täiendada vaidlustatud otsuse põhjendusi avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstud hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramise küsimuses (vt selle kohta Euroopa Kohtu 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-42/01: Portugal v. komisjon, EKL 2004, lk I-6079, punktid 69 ja 70 ning Esimese Astme Kohtu 19. märtsi 2003. aasta otsus kohtuasjas T-213/00: CMA CGM jt v. komisjon, EKL 2003, lk II-913, punkt 217).
- 90 Otsuse 2002/149 87.–105. põhjendustes märgib komisjon, tuginedes oma eksperdi järeldustele aastate 1991–1999 kohta; et selliselt kindlaksmääratud kahjumi summa väljendas mõistlikult avalike teenuste osutamise kohustuse kulusid. Seda kahjumit silmas pidades, vaatamata 1991. ja 1996. aasta lepinguga ette nähtud hüvitiste tasumisele, leidis komisjon selles otsuses, et ülekompanseerimist ei esinenud.
- 91 Seoses SNCM-i kahjumi olemasolu põhjustega tuleb märkida, et nii vaidlustatud otsuses (281., 282. ja 326. põhjendus) kui ka otsuses 2002/149 (123. põhjendus), millele viidatakse vaidlustatud otsuse 257. põhjenduses, märkis komisjon, et ei 1991. aasta lepingus ega 1996. aasta lepingus sätestatud rahaline kompensatsioon ei olnud piisav kõigi avalike teenuste osutamise kohustuse kulude katteks, eelkõige kuna need olid suhteliselt sõltumatud tuludest. Vaidlustatud otsuse 282. põhjenduses märkis komisjon samuti, et hageja turuletulek 1996. aastal mõjutas SNCM-i tulemusi negatiivselt.
- 92 Sellest tuleneb, et hageja etteheited vaidlustatud otsuses avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstud hüvitise ebapiisava määra põhjendatuse kohta tuleb tervikuna tagasi lükata.

Kahtlused, mis tingisid ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse

- 93 Hageja leiab, et vaidlustatud otsuses ei ole esitatud õiguslikult piisavalt põhjusi, miks komisjon jättis kõrvale kahtlused, mis olid tingitud ametliku uurimismenetluse algatamise otsusest SNCM-i kahjumi ja tema avalike teenuste osutamise kohustuste vahelise seosega, SNCM-i laevade ostupoliitika mõjuga tema kasumiaruandele, SNCM-i tootlikkuse tõstmiseks mõeldud meetmetega ja vaheproduktide vähendamiseks mõeldud meetmetega ning SNCM-i tulevase hinnapoliitikaga.
- 94 Et hinnata, kas komisjon on vaidlustatud otsust selles küsimuses õiguslikult piisavalt põhjendanud, tuleb kindlaks määrata ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses komisjoni esitatud kahtluste ulatus, et seejärel kontrollida, mis ulatuses vaidlustatud otsuses esitatakse põhjused, miks sellised kahtlused võisid esile kerkida.
- 95 Esiteks tuleb SNCM-i kahjumi ja tema avalike teenuste osutamise kohustuse vahelise seose osas sedastada, et ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses avaldas komisjon kahtlust selles, kas SNCM-i elujõulisust on võimalik taastada, kuna ümberkorraldamiskavas esitatud analüütilised andmed ei võimaldanud kindlaks määrata SNCM-i viimase paari aasta pideva kahjumi põhjuseid. Komisjon leidis, et ta pidi kontrollima, kas ümberkorraldamisabi ei kasutatud mitte varasema käitamiskahjumi hüvitamiseks ning kas sellega kaasnev ümberkorraldamiskava ei pannud ettevõtjat mitte olukorda, kus ta vabaneks käitamistoetustest. Sellega seoses rõhutas komisjon ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses ühest küljest, et ümberkorraldamiskava ei märkinud, kuidas SNCM kavatses vähendada oma kahjumit liinidel, mis olid avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud, ja teisest küljest, et see kava pidi tagama selle ettevõtja elujõulisuse ka olukorras, kus SNCM-iga pärast 2006. aastat ei sõlmitaks lepingut avalike teenuste osutamise kohustuse täitmiseks Marseille'-Korsika liinil.

- 96 Sellest tuleneb, et komisjoni kahtlused SNCM-i kahjumi ja avalike teenuste osutamise kohustuse seose osas hõlmavad kahte erinevat aspekti: ühest küljest abi vastavust avalike teenuste osutamise kohustuse kuludele aastatel 1991–2001, kuna abi peab võimaldama ettevõtjal katta eelneva kahjumi, mis tekkis üksnes avalike teenuste osutamise kohustuse täitmisel 1991. ja 1996. aasta lepingu raames, ja teisest küljest abi osa elujõulisuse taastamisel ajavahemikus 2002–2006, kuna abi peab võimaldama ettevõtjal vähendada tulevikus kahjumit liinidel, mis ei ole või mis tulevikus enam ei ole avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud.
- 97 Esiteks, seoses abi vastavusega avalike teenuste osutamise kohustuse kuludele aastatel 1991–2001, piisab mainimisest, et juba eespool leiti, et põhjus, miks SNCM-i varasemat kahjumit Korsika liinidel ajavahemikus, mil need olid avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud, võib lugeda vastavaks SNCM-i ülekuludega, mis kaasnesid nende kohustuste täitmisega, oli õiguslikult piisavalt motiveeritud nii vaidlustatud otsuses, eelkõige selle 256., 257., 281. ja 282. põhjenduses, kui ka seal viidatud otsuses 2002/149.
- 98 Sellega seoses tuleb täheldada, et hageja etteheited vaidlustatud otsuse 281. ja 282. põhjenduse selgituste kohta, milles ta väitab, et 2002. aasta lepingu eesmärgiks ei olnud kahjumit hüvitada ja et ühe konkurendi turuletulek 1996. aastal tuleneb ühenduse liberaliseerimisest, käsitlevad tegelikult komisjoni järelduste sisulist põhjendatust ja mitte nende põhjendust. Seetõttu tuleb need etteheited kui asjakohatud tagasi lükata.
- 99 Mis puudutab kahjumit, mis võis tekkida 2002. aasta lepinguga sätestatud avalike teenuste osutamise kohustuse raames, siis on vaidlustatud otsus õiguslikult piisavalt põhjendatud selle otsuse 256. põhjenduses, milles komisjon täpsustab, et seda kahjumit ei saa arvesse võtta, kuivõrd kompensatsioon määrati kindlaks lepingulisel teel.

- 100 Teiseks tuleb sedastada seoses abi osaga elujõulisuse taastamisel aastatel 2002–2006, et vaidlustatud otsuse 263.–282. põhjenduses analüüsis komisjon vastupidiselt hageja väitele põhjuseid, mis SNCM-i raskustesse viisid, ja arvutas välja kohustustega kaasnenud kulud. Nimelt uuris komisjon 270.–273. põhjenduses SNCM-i uute laevade ostupoliitika mõistlikkust. Seejärel esitas komisjon 299.–303. põhjenduses põhjused, miks ümberkorraldamiskava peaks võimaldama SNCM-i elujõulisust taastada nii 2006. aastaks kui ka pärast seda tähtaega. Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon esitas vaidlustatud otsuse 142.–152. põhjenduses üksikasjalikult, millised oleksid oodatavad finantstulemused „vahepealse stsenaariumi” kohaselt nii ajavahemikuks 2002–2006 kui ka pärast 2006. aastat. Täiendavalt märkis komisjon vaidlustatud otsuse 315. põhjenduses, et SNCM müüs oma tervendamise käigus neli laeva. Lisaks sellele ja vastupidiselt hageja väitele tõstis komisjon esile ja kirjeldas vaidlustatud otsuse 111. ja 113. põhjenduses Prantsuse ametiasutuste poolt pärast ametliku uurimismenetluse algatamise otsust pakutud täiendavaid kohustusi, et vähendada personalikulusid ja vaheproduktide kulusid. Vaidlustatud otsuse 114. põhjenduses märkis komisjon, et need kohustused, nagu ka laevastiku vähendamine, võimaldasid ajavahemikus 2001–2002 viia ülalpidamiskulud 29,6 miljonilt eurolt 23 miljonile eurole.
- 101 Sellest tuleneb, et kõigi nende põhjendustega esitas komisjon õiguslikult piisavalt põhjusi, miks SNCM on võimeline ümberkorraldamiskava raames vähendama tulevikus oma kahjumit liinidel, mis ei ole või mis tulevikus enam ei ole avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud.
- 102 Ükski hageja esitatud argumentidest ei sea seda järeldust kahtluse alla.
- 103 Mis puudutab kõigepealt etteheiteid, milles viidatakse vaidlustatud otsuse põhjenduste kokkusobimatusele, sedastades, et vaheproduktide kokkuhoiukava on

ebapiisav (279. põhjendus) või et 2002. aasta majandustulemused ei ole vastupidiselt ümberkorraldamiskava prognoosidele positiivsed (280. põhjendus), tuleb sedastada, et need etteheited puudutavad vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust nendes küsimustes, mitte aga selle põhjendust, ja seega tuleb nad kui asjakohatud tagasi lükata.

104 Mis puudutab sejärel väidet, et vaidlustatud otsuse 258.–260. põhjenduses ei ilmne põhjused, miks abi tuleb hinnata suuniste vaatepunktist, siis piisab märkimisest, et see väide on ekslik, kuna vaidlustatud otsuse 260. põhjenduses märgitakse, et abist teavitati kui ümberkorraldamisabist ja et see ületab avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavat määra; 326. põhjenduses märgitakse, et ümberkorraldamiskava võib hõlmata samal ajal nii ümberkorraldamiskavas ette nähtud erinevate toimingute kulud kui ka ettevõtja puudujäägi, mis tekkis avalike teenuste osutamise kohustuse lepingute täitmisest kuni 2001. aasta lõpuni.

105 Mis puudutab lõpuks Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsusest kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg (EKL 2003, lk I-7747) tuletatud väiteid, tuleb täheldada, et kuna see kohtuotsus on tehtud pärast vaidlustatud otsust, ei olnud komisjonil järelikult kohustust esitada põhjuseid, miks selles kohtuotsuses esitatud tingimused on täidetud, nagu hageja isegi tunnistas.

106 Teiseks, seoses SNCM-i laevade ostupoliitika mõjuga tema kasumiaruandele, piisab märkimisest, et hageja taotleb etteheitega, milles ta vaidlustab vaidlustatud otsuse 271. põhjenduses esineva järelduse, mille kohaselt SNCM ei olnud märgatavalt üleinvesteerinud viimaste aastate jooksul oma laevastiku uuendamisse, kahtluse alla seada komisjoni hinnangu sisulise põhjendatuse selles küsimuses ja selleks kasutatud meetodi, heites komisjonile ette eelkõige seda, et ta ei võtnud arvesse teatavaid tema arvates asjakohaseid tegureid ja et ta piirdus puhtalt bilansianalüüsiga. Selline etteheide on käesoleva väite raames asjakohatu.

- 107 Igal juhul tuleb märkida, nagu eespool on tehtud, et vaidlustatud otsuse 269.–273. põhjenduses on õiguslikult piisavalt esitatud põhjused, miks SNCM-i laevade ostupoliitika ei viinud ülemäärase üleinvesteeringeni.
- 108 Kolmandaks tuleb seoses SNCM-i tootlikkuse tõstmise meetmetega ja vahepealse tarbimise vähendamise konkreetsete meetmete puudumisega uuesti märkida, et hageja etteheited selles küsimuses puudutavad komisjoni hinnangu sisulist põhjendatust. Nende etteheidetega vaidleb hageja vastu sellele, et antud küsimuses võisid tekkida kahtlused, kuna komisjon sedastas vaidlustatud otsuse 279. ja 280. põhjenduses, et „ostame soodsamalt” kava on ebapiisav ja et 2002. aasta majandusnäitajad on negatiivsed. Sellised etteheited on käesoleva väite raames asjakohatud.
- 109 Igal juhul tuleb meenutada, et nagu juba eelnevalt märgitud, oli vaidlustatud otsust selles osas piisavalt põhjendatud selle 113., 114. ja 279. põhjenduses.
- 110 Lõpuks, mis puudutab neljandaks SNCM-i tulevast hinnapoliitikat, tuleb uuesti sedastada, et hageja vaidlustab tegelikult komisjoni hinnangute sisulise põhjendatuse. Hageja väidab sisuliselt, et komisjon ei hinnanud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist korrektselt SNCM-i hinnapoliitikat ja et tal ei olnud vajalikke andmeid selle poliitika hindamiseks 2003. aastal. Sellised etteheited on käesoleva väite raames asjakohatud ja tuleb seega tagasi lükata.
- 111 Kuna hageja etteheiteid võib tõlgendada etteheitenähtetena komisjonile, et komisjon ei vastanud vaidlustatud otsuses konkreetsetele tema väidetele SNCM-i piletite müügihinna kohta enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, tuleb märkida, et

komisjon näitas 359. põhjenduses otseselt, et Prantsuse Vabariigi argumendid selles küsimuses 119.–123. ja 191.–203. põhjenduses võimaldavad need väited tagasi lükata.

- 112 Eelnevast tuleneb, et hageja etteheited ja argumendid kahtluste kohta, mis tingisid ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse, tuleb tervikuna tagasi lükata.

Elujõulisuse taastamise hinnang

- 113 Hageja hinnangul ei ole vaidlustatud otsus elujõulisuse taastamise osas õiguslikult piisavalt põhjendatud, kuna komisjon ei esita põhjuseid, miks ta nõustus erandina suuniste põhimõttest arvesse võtma väliseid tegureid, nagu Magribi turu kasv, Nice'i transporditeenuse areng ja oletus, et 2002. aasta lepingut pärast 2006. aastat enam ei uuendata.
- 114 Sellega seoses tuleb meenutada, et suuniste punkti 32 kohaselt peab „[e]lujõulisuse paranemine [...] tulenema peamiselt ümberkorraldamiskavas sisalduvatest sisetest meetmetest ja võib välistel teguritel, nagu hindade ja nõudluse erinevus, mida äriühing ise eriti mõjutada ei saa, põhineda ainult sellisel juhul, kui turu arengu kohta tehtud oletused on üldtunnustatud”.
- 115 Mis puudutab esiteks käesolevas asjas Magribi turu kasvu, tuleb sedastada, et vaidlustatud otsuse 300. põhjenduses märkis komisjon, et ümberkorraldamismeet-

mete mõju ei sõltu turu arengust, „välja arvatud teenuste hulga suurenemine Magribi, mis vastab eriti turupositsiooni taastamisele, mis SNCM-il oli 1990. aastate keskel”. Vaidlustatud otsuse 66.–81. põhjenduses märkis komisjon ümberkorraldamiskava raames esitatud turuülevaate põhjal, et kõnealune turg pidi arvestatavalt kasvama. Suuniste punkti 32 silmas pidades pidi hageja hästi aru saama vaidlustatud otsuse 300. põhjenduses esinenud komisjoni järelduse aluseks olevast põhjusest.

- 116 Tuleb ka sedastada, et samad järeldused turuosa suurenemise kohta Magribi esinesid otseselt ka ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses. Kuigi hageja väitis oma 8. jaanuari 2003. aasta kirjalikes märkustes selle menetluse algatamise osas, et SNCM-i taotletud eesmärk turuosade suurusest oli siseriiklike äriühingute tugevat konkurentsi silmas pidades auahne ja ilmutas seda, et SNCM-i kaubandusimago Põhja-Aafrikas oli negatiivne, siis ei seadnud ta kordagi kahtluse alla turuülevaates esitatud oletust arvestatavast kasvust. Peale selle, et see suhtumine kinnitab tõsiasja, et selle turu suurenemise oletus oli suuniste tähenduses üldtunnustatud, õigustab see ka asjaolu, et komisjon ei põhjendanud vaidlustatud otsuse seda osa põhjalikumalt hageja vastuväite puudumise tõttu.

- 117 Mis puudutab teiseks Nice'i-Korsika liini säilitamist, siis tugineb hageja etteheide vaidlustatud otsuse ebaõigele tõlgendamisele. Vastupidiselt hageja väitele ei nõustu komisjon vaidlustatud otsuses selle liini säilitamisega turu arengu tõttu, vaid pigem 302. põhjenduses märgitud põhjustel, mille kohaselt selle liini kaal väheneb ja Liamone väärtuse oodatav vähenemine kergendab naasmist positiivsete majandustulemuste juurde. Lisaks tuleb märkida, et komisjon väljendas 283. põhjenduses oma soovi vältida hageja faktilise monopoli teket Korsika liinidel. Isegi kui vaidlustatud otsuse 316. põhjenduses, millele hageja ei viita, toob komisjon välja tugeva turukasvutendentsi tervel Genova ja Touloni lähel, ei tee komisjon seda selleks, et

õigustada SNCM-i säilitamist Nice'i liinil, tuginedes välisele tegurile, vaid pigem vastupidi, et rõhutada konkurentidele antud kompensatsioonimeetmete olulisust, mis seisneb eelkõige osalises lahkumises Touloni-Korsika liinilt ja Nice'i-Korsika liini edasi-tagasi sõitude vähendamises. Seetõttu komisjon ei olnud kohustatud põhjendama seisukohta, mida ta ei ole võtnud.

118 Mis puudutab väidetavat põhjenduse puudumist küsimuses, et arvesse võeti üksnes kaks varianti — Nice'i-Korsika liini säilitamine või sellest loobumine —, siis tuleb sedastada, et vastupidiselt sellele, mida ta oma repliigis väidab, ei pakkunud hageja oma 8. jaanuari 2003. aasta märkustes ametliku uurimismenetluse algatamise kohta välja ühtegi teist varianti, vaid väitis sisuliselt üksnes seda, et SNCM ei olnud võimeline sellel liinil kapitalitasuvust saavutama. Neis tingimustes ei pidanud komisjon põhjendama vaidlustatud otsust teiste variantide arvesse võtmata jätmise osas.

119 Mis puudutab kolmandaks oletust 2002. aasta lepingu võimaliku uuendamata jätmise kohta pärast 2006. aastat, siis piisab, kui sedastada, et vaidlustatud otsuse 303. põhjenduses on seda küsimust piisavalt selgitatud, kuivõrd komisjon märgib seal pikaajalise elujõulisuse osas, et „kava rakendamine peab ettevõtjal võimaldama tõhusalt konkurentsivõime toime tulla, kui lepinguid uuendatakse”. Lisaks märgitakse vaidlustatud otsuse 149. põhjenduses, et „[o]n oluline teada, milline on ettevõtja konkurentsivõime 2006. aastal käesoleva avalike teenuste delegeerimise lepingu lõppedes ja kui eluvõimeline ettevõtja on”, sama korratakse ka 310. põhjenduses.

120 Kuna hageja väidab, et on vastuoluline lugeda enneaegseks oletust lepingu uuendamata jätmisest, hinnates samal ajal pikaajalist elujõulisust, tuleb sedastada, et see etteheide, mis puudutab vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust, on käesoleva väite raames asjakohatu.

- 121 Sellest tuleneb, et hageja etteheited ja argumendid elujõulisuse taastamise põhjenduste kohta tuleb tervikuna tagasi lükata.

Ümberkorraldamise oletuste realistlik olemus

- 122 Hageja väitab, et komisjon piirdus ümberkorraldamise oletuste realistliku olemuse osas üksnes suuniste taasesitamisega ja näitas vaidlustatud otsuse 306. põhjenduses üksnes seda, et Prantsuse ametiasutuste esitatud turuülevaade oli „heaks aluseks ettevõtja arengustsenaariumitele”.
- 123 Siiski ilmneb selgelt vaidlustatud otsuse 139.–141. põhjendusest, et komisjon esitas selles otsuses põhjused, miks kolm finantsarengu stsenaariumit, st turuülevaates esitatud optimistlik ja pessimistlik ning ümberkorraldamiskavas esitatud vahepealne stsenaarium, mis on kohustuslikud vastavalt suuniste punktile 33, kujutavad endast „head alust” ettevõtja arengu hindamiseks. Optimistliku ja pessimistliku stsenaariumiga seoses esitab komisjon oma põhjused 139. põhjenduses, enne kui ta järeldab, et need oletused „näivad esitavat olukorda, mis võimalikke arenguid üsna hästi esindavad”. Komisjon lisab 140. põhjenduses, et pessimistliku stsenaariumi kohaselt saab neid tulemusi parandada, kui SNCM lihtsalt kohandab oma pakkumist vastavalt hooajalisele nõudmisele. Muu hulgas, olles tabelis 6 võrrelnud peamiste finantsnäitajate arenguid nende kolme stsenaariumi alusel, sedastas komisjon vaidlustatud otsuse 141. põhjenduses, et „need simulatsioonid näitavad, et SNCM peaks saavutama kapitalitasuvuse kõigi nende kolme stsenaariumi korral”.

- 124 Ülejäänud osas lähevad hageja etteheited segi nendega, mis puudutavad elujõulisuse taastamist. Suuniste punkti 32 kohaselt peab ümberkorraldamiskava selleks, et hinnata, kas see kava võimaldab elujõulisuse taastamist, põhinema tulevaste tegevuseeldustega seotud realistlikel oletustel.
- 125 Sellega seoses tuleneb vaidlustatud otsuse 142.–148. põhjendusest, et elujõulisuse taastamise hindamiseks esitatud vahepealse stsenaariumiga seotud areng tehti kindlaks järgmiste küsimuste uurimisel: Magribi ümbersuunamine, Nice'i-Korsika liin, Marseille'-Korsika liin ja SNCM võlg. Lisaks ilmneb 149.–152. põhjendusest, et turuülevaade uuris ka oletust, et avalike teenuste osutamise lepingut pärast 2006. aastat ei uuendata. Tuleb sedastada, et kõiki neid küsimusi käsitletakse eraldi 300.–304. põhjenduses ja nagu tuleneb elujõulisuse taastamist puudutanud etteheidete uurimisest, on neis põhjendustes piisavalt motiveeritud, milks komisjon leiab, et ümberkorraldamiskava võib tagada sellise elujõulisuse taastamise ka siis, kui SNCM ei täida oma avalike teenuste osutamise kohustusi.
- 126 Mis puudutab argumenti laevastiku võimsusest 2004. aastal, pärast seda, kui hageja ostis uue laeva, tuleb meenutada, et komisjonil ei ole kohustust vastata kõigile haldusmenetluse käigus esitatud faktilistele või õiguslikele väidetele. Ja vastupidiselt hageja väidetele ei tulene 8. jaanuari 2003. aasta kirjalikest märkustest ega vaidlustatud otsuse 169.–174. põhjendusest, milles võetakse kokku 4. veebruari 2003. aasta kohtumisel hageja esitatud argumendid, ilma et hageja oleks neid põhjendusi vaidlustanud, et hageja oleks nimelt komisjoni tähelepanu sellele küsimusele juhtinud.
- 127 Mis puudutab asjaolu, et komisjon võttis teistes otsustes seisukoha laevatühingutele antava abi kohta pärast ümberkorraldamiskava raames abisaaja ettevõtja finantsarengu üksikasjalikku analüüsi nii tema likviidsuse kui ka võime põhjal saada

kasumit ning rahastamisvõime põhjal (nt komisjoni 8. mai 2001. aasta otsus 2002/15/EÜ riigiabi kohta, mida Prantsusmaa kavatses eraldada äriühingule Bretagne Angleterre Irlande (BAI või Brittany Ferries) (EÜT 2002, L 12, lk 33)), siis piisab, kui sedastada, et selle otsuse, millele vaidlustatud otsuses sealse põhjenduse toetuseks ei viidata, põhjendatuse aste ei saa kuidagi tõendada, kuigi see on vastu võetud samas valdkonnas, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud ja igal juhul ei saa seada kahtluse alla eelnevat järeldust, mille kohaselt vaidlustatud otsuse 300.–304. põhjendusest ilmneb, et vaidlustatud otsus on elujõulisuse taastamise küsimuses õiguslikult piisavalt põhjendatud.

- 128 Niivõrd kui hageja heidab komisjonile ette, et viimane tugines oma järelduste toetuseks elujõulisuse taastamise kohta üksnes Prantsuse ametiasutuste esitatud arvuliste oletustele, mis olevat lisaks ka käesolevaks ajaks faktiliselt ümber lükatud, siis tuleb sedastada, et kuna sellise etteheitega taotletakse komisjoni hinnangu sisulise põhjendatuse kahtluse alla seadmist selles punktis, on see etteheide käesoleva väite raames asjakohatu. Olukord on eelkõige nii seoses argumendiga, milles viidatakse abisaaja likviidsuse hinnangu väidetavale puudumisele või hageja poolt uue laeva ostmise kaasnenu laevastiku võimsuse kasvu väidetavale mittearvestamisele.
- 129 Sellest tuleneb, et hageja argumendid ümberkorraldamise oletuste realistliku olemuse kohta tuleb tervikuna tagasi lükata.

Mittestrateegilise osaluse kindlaksmääramine

- 130 Hageja hinnangul ei ole vaidlustatud otsus õiguslikult piisavalt põhjendatud selles osas, miks SNCM-i osalus CMN-is kujutab strateegilist osalust, mida seetõttu ei tule võõrandada.

- 131 Siiski ilmneb vaidlustatud otsuse 348.–354. põhjendusest, et komisjon esitas nimetatud otsuses vastusena hageja ja Stef-TFE haldusmenetluse käigus esitatud argumentidele üksikasjalikud põhjendused, miks ta leidis, et nimetatud osalus oli oluline ja miks seda ei peaks võõrandama. Komisjon märkis eelkõige vaidlustatud otsuse 349.–351. põhjenduses, et need kaks ettevõtjat osalesid avalike teenuste osutamise kohustuse täitmisel, et need kaks ettevõtjat olid Korsika transporditeenuse osas välja arendanud sünergia, mis läks kaugemale 2002. aasta aasta lepingus ettenähtust ja et CMN-i ja SNCM-i laevastik täiendasid teineteist. Ilmselgelt kujutasid sellised andmed vaidlustatud otsuses nimetatud küsimuses piisavat põhjendust.
- 132 Mis puudutab väidet, et SNCM-i osade väärtust CMN-is ei võetud arvesse, ja kuigi vaidlustatud otsuse 174. põhjendusest ilmneb, et see väide esitati 4. veebruari 2003. aasta kohtumise käigus, tuleb siiski meenutada, et komisjonil ei ole kohustust vastata kõigile menetluse käigus esitatud faktilistele või õiguslikele väidetele. Tuleb sedastada, et vaidlustatud otsus on 348.–354. põhjenduses piisavalt põhjendatud küsimuses osaluse kohta CMN-is. Lisaks tuleb täheldada, et hageja võis aru saada komisjoni põhjendustest selles küsimuses, kuna vaidlustatud otsuse 256. põhjendusest ilmneb selgelt, et komisjon leidis, et realiseerimata lisandväärtust ei saa arvesse võtta SNCM-i vahendite taseme kindlaksmääramiseks.
- 133 Ülejäänud osas, milles hageja soovib oma argumentidega kirjeldada väidetavat vastuolulisust vaidlustatud otsuse põhjendustes selles punktis, taotletakse komisjoni hinnangu sisulise põhjendatuse kahtluse alla seadmist. Järelikult tuleb need argumentid käesoleva väite raames kui asjakohatud tagasi lükata.
- 134 Sellest tuleneb, et hageja etteheited ja argumentid mittestrateegilise osaluse kindlaksmääramisest tuleb tervikuna tagasi lükata.

Järeldus esimese väite kohta

- 135 Kõigist eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et esimene väide, mis puudutab EÜ artikli 253 rikkumist, tuleb tagasi lükata, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud.

3. Teine väide, mis puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, määruse nr 659/1999 ja suuniste rikkumist, kuna vaidlustatud otsuses on faktilised vead ja ilmsed kaalutusvead

- 136 Käesoleva väitega väidab hageja, et vaidlustatud otsuses on faktilised vead ja ilmsed kaalutusvead seoses ühe abi osa avalike teenuste osutamise kohustuse hüvitise hindamisega, põhjuste analüüsiga, mis viisid SNCM-i rahalistesse raskustesse, suuniste järgimisega ja komisjoni kehtestatud tingimuste vajalikkusega.

Esialgne märkus seoses Esimese Astme Kohtu kontrolliga

- 137 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaldamisel on komisjonil lai kaalutusõigus, mille kasutamine tähendab keerulisi majanduslikke ja sotsiaalseid hinnanguid, mis tuleb teostada ühenduse kontekstis (Euroopa Kohtu 24. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 310/85: Deufil v. komisjon, EKL 1987, lk 901, punkt 18 ja 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-372/97: Itaalia v. komisjon, EKL 2004, lk I-3679, punkt 83).

- 138 Selle kaalutusõiguse kohtulik kontroll piirdub seega menetlus- ja põhjendamisnormide järgimise, faktide sisulise õigsuse ja õigusnormi rikkumise puudumise, samuti ilmse hindamisvea ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega (Euroopa Kohtu 13. veebruari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-409/00: Hispaania v. komisjon, EKL 2003, lk I-1487, punkt 93 ja eespool punktis 137 viidatud kohtuotsus Itaalia v. komisjon, punkt 83; Esimese Astme Kohtu 5. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-149/95: Ducros v. komisjon, EKL 1997, lk II-2031, punkt 63; 6. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-123/97: Salomon v. komisjon, EKL 1997, lk II-2925, punkt 47; 6. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-110/97: Kneissl Dachstein v. komisjon, EKL 1999, lk II-2881, punkt 46, ja eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. komisjon, punkti 282). Eelkõige ei saa Esimese Astme Kohus asendada otsuse autori analüüsi oma majandusliku analüüsiga (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus British Airways jt v. komisjon, punkt 79).
- 139 Vastavalt kohtupraktikale on komisjon piiratud tema enda riigiabi järelevalve valdkonna juhistega ja teatistega selles osas, kus need ei erine asutamislepingu sätetest ja liikmesriigid nõustuvad nendega (eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus Hispaania v. komisjon, punkt 95; Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-198/01: Technische Glaswerke Ilmenau v. komisjon, EKL 2004, lk II-2717, punkt 149, ja 18. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-176/01: Ferriere Nord v. komisjon, EKL 2004, lk II-3931, punkt 134).
- 140 Kohtupraktikast ilmneb, et kui komisjon hindab konkreetset abi tema enda varem vastu võetud suuniste valguses, siis ei saa järeldada, et komisjon ületab oma kaalutusõiguse piire, loobudes seal kaalutusõiguse kasutamisest. Ühest küljest säilitab ta oma õiguse tühistada või muuta neid suuniseid, kui olukord seda nõuab. Teisest küljest käsitlevad need suunised piiritletud sektorit ja nende aluseks on soov järgida tema enda kindlaks määratud poliitikat (eespool punktis 66 viidatud kohtuotsus Vlaamse Gewest v. komisjon, punkt 89).

- 141 Selles raamistikus peab Esimese Astme Kohus kontrollima, kas nõuded, mille komisjon endale ise kehtestas, nagu suunistes mainitud, on täidetud (Esimese Astme Kohtu 30. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-35/99: Keller ja Keller Meccanica v. komisjon, EKL 2002, lk II-261, punkt 77 ja eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus Ducros v. komisjon, punktid 61 ja 62).
- 142 Muu hulgas tuleb meenutada, et EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi raames tuleb ühenduse õigusakti seaduslikkust hinnata sõltuvalt akti vastuvõtmise hetkel eksisteerinud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest. Eelkõige võib komisjoni keerukaid hinnanguid uurida üksnes neid asjaolusid silmas pidades, mis talle hinnangute tegemise ajal teada olid (eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus Salomon v. komisjon, punkt 48 ja eespool punktis 138 viidatud Kneissl Dachstein v. komisjon, punkt 47).
- 143 Lõpuks ei saa üksnes kinnitus, et üks või teine abi lubamise tingimustest ei ole täidetud, vaidluse alla seada lubava otsuse enda seaduslikkust. Üldiselt ei saa ühenduse õigusakti seaduslikkus sõltuda võimalikest võimalustest seda eirata ega tagasiulatuvatest kaalutlustest selle tõhususe astme kohta (eespool punktis 48 viidatud kohtuotsus British Airways jt v. komisjon, punkt 291 ja eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus Salomon v. komisjon, punkt 49).
- 144 Eespool mainitud põhimõtteid silmas pidades tuleb järgnevalt hinnata hageja etteheiteid ja argumente.

Vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust puudutavad etteheited

- 145 Niivõrd kui käesolev väide puudutab määruse nr 659/1999 rikkumist, tuleb see kohe alguses tagasi lükata kui asjakohatu. Nimetatud määrust, milles kehtestatakse

menetlusnormid riigiabi hindamiseks, ei saa kuidagi olla rikutud komisjonile ette heidetud väidetavate faktiliste vigade ja ilmsete kaalutusvigadega, ja seda enam, et vaidlustatud otsus võeti vastu pärast EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud ametliku uurimismenetluse algatamist. Tuleb samuti sedastada, et hageja ei ole esitanud ühtegi argumenti tõendamaks, et vaidlustatud otsus rikub määrust nr 659/1999, ega täpsusta, milliseid määruse sätteid selle otsusega rikutakse.

- 146 Seetõttu tuleb uurida käesolevat väidet üksnes osas, mis puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c ja suuniste rikkumist.

Abi ühe osa kui avalike teenuste osutamise kohustuse hüvitise hindamine

- 147 Hageja väidab, et komisjon hindas ekslikult abi seda osa, mis vastas hüvitise ebapiisavale määrale avalike teenuste osutamise kohustuse eest, kuna ühest küljest võttis ta arvesse Liamone väärtuse vähenemise, kuigi see laev ei olnud seotud avalike teenuste osutamise kohustuse täitmisega, ja teisest küljest ei võtnud ta arvesse nende kohustuste täitmisega seotud laevastiku võimalikku lisandväärtust. Lisaks toob hageja välja kahjumi arvestatava suurenemise 2000. ja 2001. aastate vahel.
- 148 Käesolevad etteheited tuleb asjakohatutena tagasi lükata osas, milles nendega soovitakse tõendada, et vaidlustatud otsuses on toimunud ekslik hinnang abi kokkusobivusest EÜ artikli 86 lõikega 2, kuna komisjon leidis vaidlustatud otsuse 260. põhjenduses, et ümberkorraldamisabiks tuleb lugeda tervet asjaomast 76 miljoni euro suurust abi, sh abi seda osa, mis vastas avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavale määrale.

- 149 Seevastu tuleb neid etteheited uurida aga osas, millega vaidlustatakse komisjoni poolt avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramist.
- 150 Esiteks tuleb seoses Liamone väärtuse vähenemisega sedastada, et hageja etteheide tugineb vaidlustatud otsuse ekslikul tõlgendamisel. Vastupidiselt hageja väidetele ei võtnud komisjon abi selle osa, mis vastas avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavale määrale, arvutamisel arvesse dotatsiooni selle väärtuse vähenemise eest, vaid vastupidi, nagu ilmneb selgelt vaidlustatud otsuse 257. põhjenduses esinevast tabelist 11, ta lahutas selle dotatsiooni summa oma arvutustest. Esimese Astme Kohtu küsimuse peale kohtuistungil nõustus hageja otseselt, et ta oli vaidlustatud otsust selles punktis ekslikult tõlgendanud.
- 151 Sellest tuleneb, et 53,48 miljoni euro suurune summa, mille komisjon luges SNCM-i Korsika liinil ajavahemikus 1991–2001 avalike teenuste osutamise kohustuse mittehüvitatud kulude hulka, ei võta arvesse Liamone väärtuse vähenemist.
- 152 Teiseks sedastab hageja avalike teenuste osutamise kohustusega seotud laevastiku lisandväärtuse osas, et 31. detsembril 2001 avalike teenuste osutamise kohustusega seotud viie laeva müügiväärtus ületab 22,2 miljoni euro võrra nende raamatupidamislikku netoväärtust. Hageja sõnul oleks seega tulnud Korsika liinil ajavahemikus 1991–2001 tekkinud kahjumist, mis komisjoni sõnul vastab avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavale määrale, lahutada selle lisandväärtuse summa.
- 153 Sellega seoses tuleb kõigepealt sedastada, ilma et seda oleks vaidlustatud, et väidetav varjatud lisandväärtus ei olnud kirjutatud SNCM-i 2000. aasta ega 2001. aasta

raamatupidamiskspertide kinnitatud aastaaruandesse. Nagu komisjon väidab, ilma et hageja sellele vastu vaidleks, nagu viimane ka kohtuistungil kinnitas, et raamatupidamise üldpõhimõtete, eelkõige konservatiivsuspõhimõtte kohaldamisest tuleneb, et ettevõtjal ei ole põhimõtteliselt õigust oma bilansis esineva vara väärtust uuesti hinnata põhjusel, et selle müügiväärtus ületas selle raamatupidamisliku väärtuse. Vastupidi, ettevõtja peab nende põhimõtete alusel teatavaks võtma väärtuse oodatava vähenemise, kui vara müügiväärtus on madalam tema raamatupidamislikust väärtusest.

154 Hageja väidab tõepoolest üldiselt teiste etteheidete raames, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel komisjoni valduses olevad esialgsed aastaaruanded erinesid ekspertide kinnitatud lõplikest aastaaruannetest, mis tehti kättesaadavaks pärast selle otsuse vastuvõtmist. Siiski tuleb sedastada, et hageja ei esita ühtegi tõendit, mis võiks seda väidet kinnitada, ja et ta ei näita kordagi, kuidas esialgsed aastaaruanded erinesid kinnitatud lõplikest aastaaruannetest.

155 Seejärel ja eelkõige tuleb märkida, et komisjon märkis vaidlustatud otsuse 272. põhjenduses, et enne 2002. aastat avalike teenuste osutamise kohustusega seotud viiest laevast kaks olid hüpoteegiga koormatud ja kolme ülejäänud laeva osas ei olnud ettevõtja leidnud ühtegi panka, kes neid nõustuks hüpoteegi tagatiseks võtma. Sellega seoses märkis komisjon järgmist: „Ettevõtja võlgade hulk ja rahakäibe nõrkus, mida allpool üksikasjalikumalt kirjeldatakse ja mis vaevu võimaldab olemasoleva võlakohustusegagi hakkama saada, ei ole just sellised, mille põhjal eraõigusliku krediidiandjana ja turutingimustes tegutsev pank pakuks SNCM-ile täiendavat laenu. Sellise võlausaldaja risk, et SNCM ei täida oma kohustust laenu tagasi maksta, on tegelikult väga oluline, arvestades tema poolt välja käidud rahalisi vahendeid. Sarnased raskused ei võimalda SNCM-il kasutada võimalikke *lease-back* tehinguid oma võlgade vähendamiseks. Komisjoni kogemus laevade või õhusõidukite tõhusa arestimise osas näitab, et see on praktikas raskelt teostatav, kuna nimetatud vara kasutatakse riiklike või piirkondlike huvidega transporditeenusteks.” Tuleb sedastada, et kuigi hageja need seisukohad vaidlustab, ei esita ta käesolevate etteheidete raames ühtegi konkreetset tõendit nende kahtluse alla seadmiseks.

- 156 Niivõrd kui hageja väidab, et SNCM oleks pidanud saama väidetava lisandväärtuse, et saada täiendavat omatulu ja vähendada sedasi avalike teenuste osutamise kohustusest tulenevat kahjumit, tuleb see väide tagasi lükata, kuna see tähendaks just nimelt nende laevade müümist, mida SNCM kasutab avalike teenuste osutamise kohustuse täitmiseks.
- 157 Neis tingimustes ei ilmne, et komisjon oleks teinud ilmse kaalutusvea, kui ta jättis avalike teenuste osutamise kohustusega seotud laevade kaudse lisandväärtuse välja avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisava määra arvutustest.
- 158 Vastupidiselt hageja väitele ei ilmne sellest mingit vastuolu, võrreldes otsuses 2002/149 järgitud meetodikaga. Nagu selle otsuse 102. põhjendusest ilmneb, võttis komisjon seal arvesse avalike teenuste osutamise kohustuse täitmise kaasnenu kahjusummade korrigeerimiseks üksnes 1991–1999 toimunud kolme laeva võõrandamisel tegelikult tekkinud lisandväärtuse summat. Seevastu ei tulene aga sellest otsusest, nagu oleks komisjon arvesse võtnud ka selliste laevade, mida tegelikult ei võõrandatud, varjatud lisandväärtust. Isegi kui komisjon pidi otsuses 2002/149 korrigeerima SNCM-i raamatupidamistulemusi Korsika liinil, andes talle raamatupidamisliku lisandväärtuse, mis ei kajastunud selle liini kohta käival real, kuna see oli kantud teisele reale, siis on käesolev olukord hoopis erinev, kus hageja heidab komisjonile ette, et ta ei korrigeerinud SNCM-i raamatupidamist, võttes arvesse aastaaruandesse kandmata potentsiaalsed lisandväärtused.
- 159 Mis puudutab hageja kirjeldatud asjaolu, et vastupidiselt oli komisjon ümberkorraldamiskulude kindlaks määramiseks arvesse võtnud Liamone väärtuse vähenemist, siis piisab sedastamisest, et selline asjaolu, nagu märgiti ülal, tuleneb raamatupidamisreeglite rangest kohaldamisest, mida hageja ei ole vaidlustanud.

- 160 Kolmandaks piisab seoses SNCM-i väidetava arvestatava kahjumi suurenemisega 2000. ja 2001. aasta vahel mainimisest, et kaugel sellest, et seada kahtluse alla vaidlustatud otsuse 256. põhjenduses esitatud järeldust, et SNCM-il olid arvestatavad puudujäägid 1991.–2001. aastal kõigil avalike teenuste osutamise kohustusega hõlmatud Korsika liinidel, see asjaolu paikapidamise eeldusel pigem kinnitab seda järeldust ja ei saa seega kuidagi kahtluse alla seada vaidlustatud otsuse analüüsi abi osas, mis vastas avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstavale ebapiisavale hüvitisele.
- 161 Seetõttu tuleb hageja etteheited ja argumendid seoses avalike teenuste osutamise kohustuse makstava hüvitise ebapiisava määra kindlaksmääramisega tervikuna tagasi lükata.

SNCM-i rahalised raskused tinginud põhjuste analüüs

- 162 Hageja väidab sisuliselt, et SNCM-i raskused tulenevad mitte avalike teenuste osutamise kohustusega kaasnevatest piirangutest, vaid tema ülevõimsusega pakku-misest, mille põhjustas uutesse laevadesse liigse investeerimise poliitika.
- 163 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et vastavalt suuniste punktile 33 tuleb „[ü]mberkorraldamiskavas [...] kirjeldada raskusteni viinud asjaolusid, andes sellega aluse soovitatud meetmete asjakohasuse hindamiseks”.
- 164 Sellest tuleneb, nagu komisjon õigusega on väitnud, et SNCM-i raskuste põhjuste analüüs vaidlustatud otsuse 263.–281. põhjenduses, milles uuritakse eelkõige

SNCM-i laevaostupoliitikat, töötasude kogusumma kaalu, vaheostude kaalu ja avalike teenuste osutamise kohustuste piirangute kaalu, ei ole iseenesest nõutud, vaid on vajalik üksnes selleks, et kontrollida pakutud meetmete sobivust nende raskuste leevendamiseks ja seega ka asjaomase ettevõtja elujõulisuse taastamise tagamiseks.

165 Seetõttu suudavad käesolevas asjas hageja etteheited seoses SNCM-i ülevõimsusega pakkumisega tõendada vaidlustatud otsuse puudusi üksnes siis, kui nad tõendavad, et vaidlustatud otsuses ette nähtud meetmed on komisjoni selles küsimuses tõstatatud kahtluste leevendamiseks sobimatud.

166 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses, olles esiteks 333. põhjenduses märkinud, et „ümbekorraldamiskavas ette nähtud laevastiku vähendamine peab [...] olema tasakaalus SNCM-i varasemate aastate laevaostupoliitikaga”, leidis komisjon 336.–339. põhjenduses, et oli sobiv, tuvastamata SNCM-i ülevõimsusega pakkumist või seda mõõtmata, panna SNCM-ile väljaspool ümbekorraldamiskavas võetud kohustust võõrandada neli laeva, nagu ilmneb 97.–101. ja 315. põhjendusest, kolm täiendavat tingimust tema võimsuse vähendamiseks, milleks on SNCM-i laevastiku vähendamine nelja laeva võõrandamise järel eksisteeriva arvuni, SNCM-i keelamine teatava aja jooksul oma laevastikku uuendada ja Korsikale suunduvate edasi-tagasi sõitude aastase arvu piiramine. Vastavalt suuniste punktidele 35 ja 36 väljendavad need tingimused komisjoni muret, mida kirjeldatakse vaidlustatud otsuse 311.–317. põhjenduses, leevendada abi kahjulikke tagajärgi konkurentidele, piirates SNCM-i kohalolekut oma ajaloolisel turul Korsika liinil.

- 167 Tuleb sedastada, et kuigi hageja väidab käesolevaga, et SNCM-i pakkumine oli ülemäärane, ei selgita ta siiski, kuidas Prantsuse ametivõimude poolt endale võetud kohustus nelja laeva võõrandamisest ja komisjoni poolt kehtestatud eespool nimetatud täiendavad tingimused ei ole sobivad leevendama väidetavat ülevõimsust.
- 168 Neis tingimustes tuleb leida, et hageja etteheited selles küsimuses on asjakohatud.
- 169 Igal juhul näib, et need etteheited on põhjendamata.
- 170 Esiteks tuleb tagasi lükata väide, nagu oleks komisjon leidnud vaidlustatud otsuse 271. põhjenduses, et SNCM ei olnud viimastel aastatel eriti üleinvesteerinud oma laevastiku uuendamisse, tuginedes laevade netopõhivarasse kandmise arengule, mitte aga SNCM-i pakutava võimsuse arengule kohtade arvuga seoses.
- 171 Tegelikult ei olnud komisjon laevade netopõhivarasse kandmise arengu hindamisel soovinud kindlaks teha SNCM-i pakkumise ülevõimsust, vaid pigem, nagu ilmneb selgelt vaidlustatud otsuse 270. põhjendusest ja menetluse algatamise otsuse punktist III 2, uurida ettevõtja ostuotsuste ratsionaalsust, et veenduda, et varasem kahjum ei tulenenud muudest teguritest kui avalike teenuste osutamise kohustuse kaal aastatel 1991–2001. Olles niisiis uurinud SNCM-i laevade netopõhivarasse kandmist ja tuvastanud, et SNCM ei olnud eriti üleinvesteerinud, uuris komisjon vaidlustatud otsuse 272. põhjenduses SNCM-i võlgasid seoses nimetatud laevade ostmisega.

- 172 Sellest tuleneb, et hageja etteheide tugineb vaidlustatud otsuse ebaõigele tõlgendamisele.
- 173 Igal juhul tuleb sedastada, et hageja esitatud andmed laevade võimsuse kohta kohtade arvu järgi lähevad vastuollu tema väitega, kuna sellest ilmneb selgelt, millele hageja ka vastu ei ole vaielnud, et see võimsus vähenes, arvestades nelja laeva müümist pärast kolme teise laeva renoveerimist ja ostmist. Sellega seoses tuleb asjakohatuna kõrvale lükata hageja väide, nagu oleks nende kolme uue laeva keskmine võimsus kohtade arvu järgi olnud iseenesest suurem kui varasemal laevastikul, kuna see väidetav keskmine võimsus on puhtalt teoreetiline info, mis ei vasta kuidagi SNCM-i laevade tegelikule võimsusele.
- 174 Mis puudutab väidet, et see kohtade vähenemine ei ole proportsionaalne SNCM-i liiklustiheduse alanemisega ja ilmneb seda enamgi, arvestades SNCM-i käibe väidetavat vähenemist, avalike teenuste osutamise kohustuse kaalu vähenemist ja hageja osutatavate ülesõitude arvu tõusu, siis tuleb meenutada, et see väide on asjakohatu, kuna komisjon pidas just nimelt nendel põhjustel vajalikuks vähendada SNCM-i pakutavat võimsust erinevate tingimuste kehtestamisega, ilma et ta oleks tuvastanud SNCM-i pakkumise ülevõimsust või selle suurust täpselt määratlenud. Tuleb uuesti sedastada, et kuigi hageja heidab komisjonile ette, et too ei tuvastanud SNCM-i pakkumise ülevõimsust, ei vaidlуста ta siiski komisjoni selleks vastu võetud konkurentide kompensatsioonimeetmeid.
- 175 Igal juhul ei saa hageja väita, et ta on tõendanud SNCM-i pakkumise ülevõimsust, viidates üksnes asjaolule, et Marseille'-Bastia liinil tegutseval laeval Pascal Paoli on pakutav kohtade arv kõrgem kui 2002. aasta lepingus ette nähti. Nimetatud lepingu I lisast ilmneb selgelt, et selles nähakse ette minimaalne kohtade arv, et tagada

minimaalset ehk baasteenust. Lisaks märkis komisjon, ilma et sellele oleks vastu väidetud, et Pascal Paoli kajutite arv oli võrdne avalike teenuste osutamise kohustustega.

- 176 Mis puudutab teiseks väidet, et SNCM-i kahjum tõusis aastatel 2000 ja 2001 ehk just neil aastatel, kui jõudis kohale laev Liamone ja telliti laev Danielle Casanova, siis piisab, kui märkida, et hageja ei esita ühtegi konkreetset tõendit põhjusliku seose olemasolust nende asjaolude ning SNCM-i kahjumi suurenemise vahel.
- 177 Neid kaalutlusi silmas pidades tuleb kõik etteheited SNCM-i raskuste põhjuste analüüsi kohta tagasi lükata.

Suuniste järgimine

- 178 Hageja väidab, et komisjon tegi faktivigu ja ilmseid kaalutusvigu seoses suunistes sätestatud tingimuste järgimisega, mis puudutab abisaajast ettevõtja raskustes olevaks äriühinguks lugemist, elujõulisuse taastamist, lubamatute konkurentsimoovituste vältimist ja miinimumiga piirduvat abi.
- 179 Esialgu tuleb rõhutada, et nende etteheidetega piirdub hageja üksnes viitamisega sellele, et komisjon rikkus suuniste tingimusi nimetatud neljas punktis, ilma et ta oleks viidanud nende suuniste ebaseaduslikkusele EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c alusel.

- 180 Neis tingimustes piirdub käesolevate etteheidete uurimine kontrolliga, kas komisjon järgis tema enda suuniste tingimusi ega saa ulatuda nende tingimuste seaduslikkuse kontrollini EÜ asutamislepingu alusel. Kuna hageja ei esitanud selles osas argumente, ei ole selline küsimus väidete hulgas, mida Esimese Astme Kohus võib või peab omal algatusel kontrollima (vt eelkõige eespool punktis 52 viidatud kohtuotsus komisjon *v. Sytraval ja Brink's France*, punkt 67).
- 181 Selle esialgse tähelepaneku kontekstis tuleb hinnata hageja etteheiteid ja argumente selle kohta, et vaidlustatud otsuses rikutakse suuniseid.

— SNCM-i kui raskustes oleva äriühingu staatus

- 182 Hageja heidab komisjonile sisuliselt ette seda, et ta lugas SNCM-i raskustes olevaks ettevõtjaks tema vähenevat aktsiakapitali silmas pidades, tuginedes SNCM-i vara raamatupidamislikule netoväärtusele, arvestamata võimalust osa vara käibevarasse kanda.
- 183 Tuleb meenutada, et kuigi ühenduses puudub raskustes oleva äriühingu mõiste, leiab komisjon suuniste punktis 4, et äriühing on raskustes „siis, kui see ei suuda kas oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või krediidiandjatelt saadud vahenditega peatada kahjumit, mis ametivõimude sekkumiseta viiks lühema või keskmise ajavahemiku jooksul peaaegu kindlasti äriühingu tegevuse lõpetamiseni”.

- 184 Suuniste punkti 5 alapunkti a kohaselt leiab komisjon, et „[ä]riühingut loetakse igal juhul, olenemata selle suurusest käesolevate suuniste tähenduses, raskustes olevaks [...], kui on tegemist piiratud vastutusega äriühinguga, kes on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul”. Komisjon märgib lisaks suuniste punktis 6:

„Raskustes oleva äriühingu tavatunnused on suurenev kahjum, vähenev käive, kasvav laoseis, ülevõimsus, kahanev rahakäive, kasvav võlg, suurenevad intressinõuded ning vähenev või puuduv varade puhasväärtus. [...] Igal juhul on raskustes olev äriühing abikõlblik ainult siis, kui on kindlaks tehtud, et seda ei saa saneerida omavahenditega või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või krediidiandjatelt saadavate vahenditega.”

- 185 Sellest tuleneb, et kuigi äriühingut peetakse suuniste järgi „igal juhul” raskustes olevaks, kui oluline osa tema aktsiakapitalist on kadunud, siis ei ole mingeid takistusi, et äriühing näitaks teiste tõenditega, nagu ülal loetletud, et ta on suuniste tähenduses finantsraskustes, isegi kui ta ei ole kaotanud olulist osa oma aktsiakapitalist.

- 186 Käesolevas asjas leidis komisjon, et SNCM täitis nii suuniste punkti 5 alapunktis a kui ka punktis 6 esitatud tingimuse. Olles seega vaidlustatud otsuse 291. põhjenduses leidnud, et SNCM oli kaotanud enam kui poole oma aktsiakapitalist, millest üle veerandi viimase aasta jooksul, märkis komisjon vaidlustatud otsuse 292.–294. põhjenduses, et ka teised asjaolud näitavad, et SNCM on suuniste tähenduses raskustes olev äriühing. Sellega seoses tõi komisjon välja kahju suurenemise, käibe vähenemise, võla kasvamise, rahaliste kohustuste suurenemise, arvestades äriühingu

suurust, finantseerimisvajadusi ja netopõhivara omavahendite nõrgenemise, ning rahakäibe nõrgenemise. Seejärel märkis komisjon vaidlustatud otsuse 295. põhjenduses, et Prantsuse ametiasutused kinnitasid talle, et pangad keeldusid SNCM-ile tema võlgade tõttu raha laenamast, kuigi SNCM oli teinud ettepaneku anda tagatiseks oma viimased hüpoteekide ja muude sarnaste servituutidega koormamata laevad.

- 187 Tuleb sedastada, et kuigi hageja vaidleb käesolevate etteheidetega vastu sellele, et suuniste punkti 5 alapunkti a tingimus on täidetud, ei vaidlusta ta siiski vaidlustatud otsuse viimati mainitud järeldusi.
- 188 Lisaks vihjab hageja esiteks, et SNCM-i 2002. aasta bilansiaruannet ei olnud audiitorid kinnitanud. Siiski ei ole seda väidet ühegi konkreetse tõendiga kinnitatud.
- 189 Niivõrd kui hageja heidab selle etteheidetega komisjonile ette ka seda, et viimane tugines vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel esialgsetele aastaaruannetele, mis on asjaolu, mida ei vaidlustata ja mida mainitakse vaidlustatud otsuse 17. ja 293. põhjenduses, tuleb sedastada, et hageja ei esita ühtegi tõendit selle kohta, nagu oleks lõplik aastaaruanne erinenud esialgsest aastaaruandest.
- 190 Seega tuleb juba algusest peale tagasi lükata ilmselgelt alusetud väited SNCM-i aastaaruande kohta.

- 191 Seejärel tuleb eelkõige seoses vaidlustatud otsuse 293. ja 294. põhjenduses esitatud asjaoludega märkida, et hageja vaidlustab üksnes komisjoni analüüsi SNCM-i rahakäibe kohta. Tuleb tunnistada, et teised vaidlustatud otsuses mainitud asjaolud, eelkõige kahjumi ja võla ulatus, on piisavad tõendamaks, et SNCM on raskustes olev äriühing. Hageja vaidlustas tõepoolest oma märkustes menetlusse astujate seisukohtade peale esimest korda SNCM-i võla ulatuse, ent ta ei märkinud siiski, kuidas väidetav viga muudaks komisjoni analüüsi SNCM-i kui raskustes oleva äriühingu kohta. Hageja rõhutas mitmel korral tungivalt oma kirjalikes avaldustes SNCM-i võlgade arvestatavat kasvamist aastatel 2000–2001, mis oli tingitud väidetavast üleinvesteeringimisest laevadesse.
- 192 Neid asjaolusid ei saa igal juhul kahtluse alla seada ainuüksi hageja poolt esimest korda alles vasturepliigis esitatud asjaolu, et SNCM tegeles hinnasõjaga. Tegelikult ei ole selline käitumine sugugi kokkusobimatu rahaliste raskustega. Vastupidiselt kinnitab asjaolu, et SNCM lasi oma hinnad väga alla, isegi allapoole omamaksumust, et ta on raskustes äriühing, kuna selline käitumine võib kaasa tuua kahjumi. Samuti ei saa vaidlustatud otsuse seaduslikkuse kontrolli juures arvesse võtta hageja poolt samuti vasturepliigis märgitud asjaolu, et SNCM võttis 2003. aastal tööle uue peadirektori, kuna see sündmus toimus pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 193 Mis puudutab lõpuks väidet, et vastupidiselt komisjoni järeldusele vaidlustatud otsuse 295. põhjenduses oli osa laevu võimalik käibevarasse kanda ja kasutada tagatistena pankades, tuleb sedastada, et seda ei tõenda ükski konkreetne asjaolu. Lisaks märgib hageja menetlusse astujate seisukohtade peale esitatud märkustes, et vastavalt SNCM-i menetlusse astujate seisukohtadele sai see ettevõtja 2001. aasta lõpul 22,5 miljonit eurot krediiti ja et tal oli olnud võimalik saada 2002. aastal lühiajalist krediiti 40 miljonit eurot. Siiski selgitas SNCM vastusena Esimese Astme Kohtu küsimusele, et nimetatud „krediit“ viitas tegelikkuses olemasolevale krediitlimiidile, mis oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel täiesti ammenda-

tud. Tuleb sedastada, et hageja ei väielnud sellele selgitusele vastu ning et seda selgitust kinnitab ka vaidlustatud otsuse 272. põhjendus, milles komisjon märgib, et SNCM-i võlgasid ja tema rahakäibe nõrkust silmas pidades ei oleks ükski eraõigusliku krediidiandjana ning turutingimustes tegutsev pank valmis SNCM-ile pakkuma täiendavat laenu. Igal juhul ei sea asjaolu, et SNCM sai või oleks saanud 2002. aastal pangakrediiti, kahtluse alla tõsiasi, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel tuvastas komisjon, et pangad keeldusid SNCM-ile igasuguse uue laenu andmisest. Neis tingimustes tuleb tõendatuks lugeda vaidlustatud otsuse 295. põhjenduses tehtud järeldus, mis esineb sisuliselt ka sama otsuse 272. põhjenduses.

194 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsuse 293. ja 294. põhjenduses märgitud asjaoludega on õiguslikult piisavalt tõendatud, et SNCM on suuniste tähenduses raskustes olev äriühing.

195 Seetõttu on asjakohatud hageja etteheited, et vaidlustada komisjoni järeldusi SNCM-i aktsiakapitali kadumise kohta.

196 Igal juhul tuleb sellega seoses märkida, et kuigi hageja heidab komisjonile ette, et ta alahindas SNCM-i vara, kui ta kasutas rangelt raamatupidamislikku lähenemist, mis põhines vara netoväärtusel, jättes arvestamata nende müügiväärtuse, sest osa neist võis käibevarasse kanda, siis ei selgita hageja siiski, kuidas selle vara müügiväärtuse arvestamine võiks viia vaidlustatud otsusest oluliselt erineva järelduseni, st vastupidiselt järeldatule ei kaotanud SNCM poolt oma aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest viimase aasta jooksul. Hageja tunnistab vastupidiselt oma märkustes menetlusse astuja seisukohtade osas, et viimase 11 kuu jooksul kadus veerand

aktsiakapitalist. Ning nagu juba ülal märgiti, siis kuigi hageja kinnitab, et osa laevu sai kanda käibevarasse ning neid võis kasutada tagatisena pankades, ei esita ta mingeid arve ega konkreetseid tõendeid oma väite toetuseks, välja arvatud SNCM-i enda esitatud tõendid, mis, nagu juba ülal punktis 193 märgiti, ei lähe vastuollu vaidlustatud otsuse analüüsiga selles küsimuses.

197 Sellest tuleneb, et hageja etteheited SNCM-i aktsiakapitali kadumise kohta on asjakohatud ja faktiliselt puudulikud.

198 Neil põhjustel tuleb hageja etteheited ja argumendid seoses SNCM-i kui raskustes oleva äriühingu staatusega tagasi lükata.

— Elujõulisuse taastamine

199 Hageja heidab komisjonile ette, et ta ei olnud ette näinud vahepealset lahendust riigiabi andmisel SNCM-i tegevuse jätkamise ning riigiabi andmata jätmisel selle ettevõtja kadumise vahel.

200 Tuleb sedastada, et need etteheited lähtuvad vaidlustatud otsuse ebaõigest tõlgendamisest. Nagu komisjon on õigesti väitnud, ei sisaldanud vaidlustatud otsus ühtegi hageja esitatud äärmuslikku lahendust, vaid valis vastavalt hageja kaitstavale teesile vahepealse lahenduse.

- 201 Seega tuleb rõhutada, et vaidlustatud otsuse 300.–302. põhjenduse kohaselt piirdus SNCM oma elujõulisuse taastamiseks ühest küljest oma tegevuse ümbersuunamisega Magribi, arvestades selle turu kasvuperspektiive, ja teisest küljest loobus tegevusest, mis pärast ümberkorraldamist jäaks struktuurselt kahjumisse, eelkõige Corsica Marittima tagatav Itaalia ja Korsika vaheline transpordiühendus.
- 202 Lisaks kehtestas komisjon vaidlustatud otsuse 315.–317. põhjenduses lubamatute konkurentsimoonutuste vältimiseks SNCM-ile kohustuse mitte üksnes sulgeda Itaalia-Korsika liin, vaid ka loobuda peaaegu täielikult Toulon-Korsika liinist, piirata iga-aastaseid edasi-tagasi sõite alates 2003. aastast eelkõige Nice'i-Korsika liinil ning müüa neli laeva. Lisaks pidas komisjon vajalikuks, et vältida SNCM-i ülemäärase likviidse vara kasutamist agressiivseks tegevuseks, mis võib kaasa tuua turumoonutusi, keelata SNCM-il finantseerida uusi investeeringuid, v.a Magribi ümbersuunamise kulud, isegi selleks, et olemasolevaid laevu asendada.
- 203 Et säilitada ühist huvi, pani komisjon SNCM-ile vaidlustatud otsuse 331.–367. põhjenduses kohustuseks rea meetmeid, mille eesmärgiks oli piirata tema võimsust ja takistada tal võtmast agressiivset hinnapoliitikat. Sellel eesmärgil kehtestas komisjon lisaks eespool mainitud meetmetele sõitude vähendamiseks ja investeerimiseks SNCM-i laevastiku piiramise laevade arvuga, mis eksisteerib pärast nelja laeva võõrandamist, mittestrategiliste osade võõrandamise ja keelu käituda kui „hinnaliider” — neid tingimusi korratakse ka vaidlustatud otsuse artiklites 2–5.
- 204 Sellest tuleneb seega, et vastupidiselt SNCM-i lubamisele jätkata oma olemasolevat tegevust koos asjaomase riigiabi andmisega, võttis komisjon vastu otsuse, milles

kohustati SNCM-i selle abi saamiseks oluliselt muutma ühte osa oma tegevusest. Neis tingimustes tuleb hageja etteheited selle küsimuse osas tagasi lükata.

205 Niivõrd kui hageja soovib käesolevate etteheidetega elujõulisuse taastamise hinnangu üldise kriitika varjus vaidlustada konkreetsemalt SNCM-i kohaloleku säilitamist Nice'i-Korsika liinil, kus hageja ise samuti tegutseb SNCM-i otsese konkurendina, tuleb sedastada, et kuigi hageja näib hagiavalduses komisjonile ette heitvat seda, et ta ei kohustanud SNCM-i Nice'i-Korsika liinil turult täiesti lahkuma, siis väidab ta üksikasjalikumalt oma repliigis, et komisjon oleks pidanud SNCM-i kohustama vähendama oma tegevust sellel liinil.

206 Niivõrd kui hageja kritiseerib esiteks vaidlustatud otsust selles, et komisjon oleks pidanud SNCM-i kohustama vähendama oma kohalolekut Nice'i-Korsika liinil, piisab mainimisest, et selline kriitika lähtub vaidlustatud otsuse ebaõigest tõlgendamisest, kuna, nagu ka eelnevast tuleneb, komisjon kohustas SNCM-i just selliseid meetmeid võtma, et vähendada oma tegevust sellel liinil, piirates SNCM-i edasi-tagasi sõitude arvu. Sellega seoses ei ole tähtsust, et komisjoni kehtestatud kohustust tuleb tõlgendada kui iga-aastaste ühenduste arvu vähendamist, mitte aga kui liiklustiheduse vähendamist, kuna igal juhul tuleneb sellest SNCM-i tegevuse piiramine Nice'ist. Seega on hageja etteheide selles punktis faktiliselt puudulik.

207 Niivõrd kui hageja kritiseerib teiseks vaidlustatud otsust selles, et komisjon oleks pidanud SNCM-i kohustama täielikult loobuma Nice'i-Korsika liinist, tuleb meenutada, et komisjon selgitas sellega seoses vaidlustatud otsuse 302. põhjenduses, et kuigi ühest küljest jääb Nice'ist lähtuv tegevus ebakindlaks, siis väheneb selle tähtsus tulevikus ning Liamone väärtuse oodatav vähenemine 2001. aastal kergendab sellel liinil uuesti kasumisse jõudmist, ja teisest küljest on kasvõi vähenenud kohalolek Nice'ist lähtuvatel liinidel vajalik ettevõtja positsiooni tarvis tervel turul. Lisaks märkis komisjon vaidlustatud otsuse 338. põhjenduses, et kuigi ta

ei kehtestanud eespool mainitustest rangemaid meetmeid võimsuse osas, siis selle põhjuseks on eelkõige väljavaated liikluse tihenemiseks Korsika suunal ning oht tekitada tema otsese konkurendi kasuks monopoolne olukord Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahelistel liinidel.

208 Tuleb sedastada esiteks, et hageja ei vaidle vastu vaidlustatud otsuse 302. põhjenduses esinevale motiivile, et Nice'ist lähtuva tegevuse tähtsus väheneb ning Liamone väärtuse oodatav vähenemine 2001. aastal kergendab sellel liinil uuesti kasumisse tulemist.

209 Teiseks seoses põhjendusega, mis viitab SNCM-i positsioonile tervel turul, piirdub hageja seda tegelikult vaidlustamata üksnes kinnitamisega, et ta ei saa sellest aru. On ilmne, et komisjon nõustus selle põhjusega, et SNCM-i kohalolek Nice'i-Korsika liinil oli vajalik, et vähendada tema sõltuvust ajalooliselt tema teenindada olnud Marseille'-Korsika liinist, mis oli avalike teenuste osutamise kohustusele allutatud. See tuleneb vaidlustatud otsuse 302. põhjendusest, milles selgitatakse, et tegevuse ümbersuunamine Magribi aitab kaasa ettevõtja sõltuvuse vähendamisele ajalooliselt tema teenindada olnud nimetatud liinist. Sellega seoses ja vastupidiselt hageja väitele on SNCM Marseille's haavatav, kuna 2002. aasta leping lõpeb 2006. aastal ning tal ei ole sellel liinil mingit ainuõigust. Tuleb sedastada, et hageja loobus osalemisest pakkumismenetluses 2002. aasta lepingu sõlmimiseks. Lisaks ei saa hageja mõistlikult vaidlustada SNCM-i vajadust oma pakkumist mitmekülgsemaks muuta, kuna ta teenindab nelja liini Korsikale. SNCM selgitas selles osas, ilma et hageja oleks talle vastu vaieldnud, et kuna oluline osa ülesõitudest toimub Marseille'st Nice'i suunas (või vastupidi), oleks loobumisel Nice'ist automaatselt negatiivseid tagajärgi Marseille'le. Samuti, nagu ilmneb vaidlustatud otsuse 205. põhjendusest, mida hageja ei ole vaidlustanud, rõhutasid Prantsuse ametiasutused Nice'i ja Marseille' liinide üksteise täiendamist ning SNCM-i vajadust tasakaalustatud pakkumise järele, arvestades hageja kohalolu neljas vaidlusaluses mandrisadamas.

- 210 Mis puudutab menetluse astujate seisukohtade peale esitatud märkustes esinevat etteheidet, et mittekapitalitasuvate liinide säilitamist õigustab neid täiendavate liinide kasumitootlikkus, siis on tegu kahe tõendamata väitega. Ühest küljest ei ole hageja allpool üksikasjalikult esitatud põhjustel kuidagi tõendanud, et Nice'i liin ei ole kapitalitasuv. Teisest küljest tuleb Marseille' liini osas sedastada, vastupidiselt hageja väitele, et mitte üksnes ei ole võimalik tuletada tema kapitalitasuvust väidetavast monopolist sellel liinil, kuna SNCM-il ei olnud mingit ainuõigust selle liini teenindamiseks, vaid hageja ignoreerib ka seda, et 2002. aasta lepingu ainsaks eesmärgiks on hüvitada avalike teenuste osutamise kohustuse kulud sellel liinil, andmata SNCM-ile mingit tagatist tulu kohta. Lisaks tuleb sedastada, et kui hageja väide oleks ka täpne, oleks siiski raske mõista, miks hageja valis teenindamiseks Nice'i liini ja loobus Marseille' liinist.
- 211 Kolmandaks tuleb meenutada seoses komisjoni välja toodud ohuga monopoli tekke kohta Nice'i liinil, et Esimese Astme Kohus on juba leidnud, et komisjon võis oma laia kaalutusõigust kohaldades õigustatult leida, et ühe ettevõtja kohalolek oli vajalik asjaomastel turgudel tugevdatud oligopolistliku struktuuri tekkimise vältimiseks (eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus *Kneissl Dachstein v. komisjon*, punkt 97).
- 212 Käesolevas asjas tuleb sedastada, et vaidlemata vastu, et hageja on Nice'i-Korsika liinil praegu ainsaks SNCM-i konkurendiks, nii et SNCM-i loobumine sellest liinist annaks talle seal monopoli, väidab hageja üksnes, et Moby Lines ja teised Itaalia ettevõtjad võiksid sellel liinil tegevust alustada. Siiski tuleb märkida, et Moby Lines ega ka ükski teine hageja märgitud ettevõtja ei ole hetkel tegev Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahelistel liinidel. Lisaks ei esita hageja ainsatki tõendit kinnitamaks oma väidet, et laevauhingutel oleks kavatsus nimetatud liinil tegutsema asuda. Neis tingimustes ei sea hageja väited selles küsimuses kahtluse alla komisjoni järeldusi hageja kasuks monopoli tekkimise ohust Nice'i-Korsika liinil.

- 213 Ka ükski teine hageja argumentidest ei suuda kahtluse alla seada komisjoni järeldusi vajadusest säilitada SNCM-i kohalolu Nice'i-Korsika liinil.
- 214 Selle liini väidetava struktuurse kahjumi osas tuleb sedastada, et hageja mitte üksnes ei kinnita oma väidet ühegi konkreetse tõendiga, vaid tema katkematu kohalolek sellel liinil alates 1999. aastast lükkab selle väite ka ümber. Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et hageja võimsus üksnes kasvas, nagu ta väidab ka repliigis, milles ta toob välja Korsikale suunduvate ülesõitude suurenemise 109% võrra 2000. ja 2004. aasta vahel. Lisaks märgib hageja oma hagiavalduses, et kaheteistkümnenda laeva tellimine võimaldab tal tõsta pakkumist Prantsuse liinidel 70% võrra. Lisaks märkis komisjon vaidlustatud otsuse 65. ja 86. põhjenduses, ilma et hageja oleks nendele vastu vaieldnud, et Korsika liinil oli hageja poliitika olnud agressiivne suurema turuosa võitmiseks ja et selle strateegia kohaselt esitas ta esimese paari aasta jooksul uute klientide juurdevõitmiseks ülemäärase pakkumise.
- 215 Ka väide, nagu kaupleks SNCM konkureerivatel liinidel kahjudega, tugineb tõendamata postulaadile. Tuleb sedastada, et asjakohane ei ole ka hageja küsimus, miks SNCM ei näinud ette ümberkorraldamiskava juba 1992. aastal, kui sai selgeks, et kabotaaži liberaliseerimine jõustub 1999. aastal. Kuna komisjonile esitati ümberkorraldamiskava üksnes 2002. aastal, siis pidi ta seisukoha võtma üksnes selle kava osas. Asjaolu, et see plaan oleks võidud esitada vajaduse korral varem, on teoreetiline oletus ega saa mõjutada vaidlustatud otsuse seaduslikkust. Igal juhul ei saa SNCM-ile ette heita, et ta üritas kohanduda oma uue konkurentsikeskkonnaga, kasutades esiteks omavahendeid, taotlemata ümberkorraldamisabi, mille osas pole muu hulgas isegi tõendatud, et seda oleks võinud suuniste raames talle sellel hetkel seaduslikult anda.

- 216 Mis puudutab SNCM-i väidetavat võimetust jätkata tegevust konkurentsi kontekstis ilma toetuseta, siis piisab, kui märkida, et see väide on tõendamata. Sellega seoses tuleb rõhutada, et SNCM tegutseb Nice'i-Korsika liinil väljaspool igasuguseid avalike teenuste osutamise kohustusi ning nendega kaasnevaid avalikke hüvitisi üksnes alates 2002. aastast. Lisaks märgib hageja ise oma hagiavalduses, et SNCM tegutseb kasumiga kolme laevaga Magribi liinil, mis samuti ei ole allutatud avalike teenuste osutamise kohustusele.
- 217 Mis puudutab lõpuks väidetavat ülevõimsust Korsikale suunduval turul, tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse 82.–87. ja 313. põhjenduses järeltas komisjon Prantsuse ametiasutuste esitatud turuülevaate põhjal, et Korsikale suunduval liinil ei esine ülevõimsust.
- 218 Ükski hageja esitatud asjaoludest ei suuda seda järeltust kahtluse alla seada. Vastupidi, kuna hageja rõhutab ise, nagu juba märgiti, et ta suurendas Korsikale suunduvaid vedusid 109% võrra 2000. ja 2004. aasta vahel ja et kaheteistkümnenda laeva tellimine võimaldab tal suurendada pakkumist Prantsuse liinidel 70% võrra, siis ei ole usutav väide, nagu eksisteeriks sellel turul ülevõimsus. Hageja ei esita muu hulgas mingeid andmeid kogupakkumise kohta. Lisaks ilmneb vaidlustatud otsuse 170. põhjendusest, mida käesoleva hagi raames ei ole vaidlustatud, et komisjoniga 4. veebruaril 2003 toimunud kohtumise käigus märkisid hageja esindajad, et Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vaheliste ülesõitude turul „läks hästi, aastane kasv 2000. ja 2001. aasta vahel oli 17% ning 2001. ja 2002. aasta vahel 13%”, kinnitades seega vaidlustatud otsuse 61. põhjenduses esinevat komisjoni järeltust Prantsuse ametiasutuste esitatud turuülevaate põhjal, et nimetatud turul esines suutlik kasv. Ühtlasi tuleb märkida, et hageja enda repliigis esitatud arvandmete kohaselt laienes turg 2000.–2001. aastal 6,6%, 2001.–2002. aastal 8,3% ning 2002.–2003. aastal 1%, kuigi seda viimast võib lugeda teatavaks aeglustumiseks. Sellega seoses võib nende arvandmete ja eelmiste arvandmete vaheline märkimisväärne erinevus üksnes

tekitada kahtlusi hageja väite usaldusväärsuse osas. Mis puudutab lõpuks menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustes välja toodud arvandmeid, et tõendada reisijate arvu vähenemist 2004. aastal, piisab kui sedastada, et need andmed on mitte üksnes vaidlustatud otsusest ajaliselt hilisemad, vaid kuna need puudutavad üksnes ühte aastat, ei saa nendega vaidluse alla seada ajavahemiku 2002–2006 kasvuprognoose.

- 219 Sellest tuleneb, et ükski hageja esitatud etteheidetest ei suuda tõendada, et komisjon on toime pannud ilmse kaalutusvea, kui ta ei kohustanud SNCM-i täielikult loobuma Nice'i-Korsika liinist.
- 220 Seetõttu tuleb hageja etteheidet ja argumendid elujõulisuse taastamise kohta tervikuna tagasi lükata.

— Lubamatute konkurentsimoonutuste vältimine

- 221 Hageja väidab, et komisjon oli ekslikult hinnanud asjaomase abi andmisest tulenevaid konkurentsimoonutusi ega uurinud põhjalikumalt mõningaid neid moonutusi, mis tulid ilmsiks asjaomase abi hindamisel.
- 222 Mis puudutab esiteks asjaomase abi andmisest tulenevaid konkurentsimoonutusi, siis tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse 312. põhjenduses leidis komisjon, et kooskõlas suuniste punktiga 39 oli vajalik piirata SNCM-i kohalolekut ajalooliselt tema teenindada olnud turul, st Korsika liinil, kus ta konkureerib ühenduse teiste ettevõtjatega, mis ei toimu aga Magribi liinidel. Olles enne tuvastanud, et turul ei

olnud ülevõimsust, tunnistas komisjon vaidlustatud otsuse 313.–317. põhjenduses, et neli järgnevat kompensatsioonimeedet olid piisavad, et vähendada SNCM-i kohalolekut oma otseste konkurentide kasuks: Corsica Marittima teenindatava Itaalia ja Korsika vahelise liini sulgemine, peaaegu täielik loobumine Touloni ja Korsika vahelisest liinist, alates 2003. aastast reisijakohtade ning iga-aastaste edasi-tagasi sõitude vähendamine eelkõige Nice'i-Korsika liinil ning nelja laeva müümine. Lisaks pidas komisjon vajalikuks keelata SNCM-il finantseerida uusi investeeringuid, välja arvatud ümberkorraldamiskavasse sissekirjutatud tegevuse Magribi ümbersuunamisega seonduvad kulud, et vältida seda, et SNCM kasutaks ülemäärast likviidset vara agressiivseks turgu moonutavaks tegevuseks.

223 Ilma laevade müüki või osalist loobumist Touloni liinist vaidlustamata, vaidleb hageja käesolevate etteheidetega vastu komisjoni järeldustele turu mitteülevõimsusliku laadi, Itaalia-Korsika liini sulgemise ning edasi-tagasi sõitude piiramise osas.

224 Mis puudutab esiteks turu ülevõimsuslikkust, piisab sedastamisest, et hageja argumendid selles küsimuses lükati juba eespool punktis 217 tagasi. Selles staadiumis hageja üksnes lisab vastusena Prantsuse Vabariigi märkusele tema enda poolt 2004. aastal uue laeva ostmise kohta, et tema otsus laev osta võeti vastu enne SNCM-i kapitali tõstmise kava. Peale selle, kuna hageja ei tõenda, et see ost ei oleks toimunud, kui kapitali tõstmise kava oleks teada olnud, tuleb ka sedastada, et nagu ilmneb hageja kaebusest komisjonile 18. veebruaril 2004 SNCM-i abi kuritarvitava kasutamise peale, ei piirdunud tema Nice'i liini võimsuse suurenemine 2004. aastal omandatud uue laevaga, vaid on sellisena eksisteerinud alates 1996. aastast, kolme kiirlaeva ehitamise näol 1996. aastal ning kahe kiirlaeva ehitamise näol 2001. aastal, mis tema enda kinnituste kohaselt võimaldas tal suurendada 2004. aastaks oma võimsust sellel liinil 18,17% võrra.

- 225 Teiseks ei ole vaidlust Itaalia-Korsika liini sulgemise osas, nagu hageja märgib, et see toimus 2002. aasta jaanuaris enne ümberkorraldamiskava rakendamist. Selline asjaolu ei saa siiski võtta sellelt meetmelt tema konkurentidele kompensatsioonimeetmeks olemise laadi, et vähendada SNCM-i kohalolekut sellel turul, kuna ilmnes, et sellest liinist loobumine oli ette nähtud 17. detsembril 2001 vastu võetud ümberkorraldamiskavas ja millest komisjoni teavitati 18. veebruaril 2002. Komisjon märgib õigustatult, et iga ettevõtja peab võtma vajalikud meetmed, et piirata kahju nii temale endale kui ka konkurentsile. Isegi kui vastaks tõele hageja väide, et ümberkorraldamiskava ei näinud ette asjaomasest liinist loobumist kui suuniste tähenduses kompensatsioonimeedet, ei oleks sellel asjaolul tähtsust, kuna on vaieldamatu, et selline meede võib tegelikult vähendada asjaomasest abist tingitud konkurentsimoonutusi.
- 226 Mis puudutab kolmandaks edasi-tagasi sõitude piiramist, näib, et hageja heidab oma etteheitega komisjonile ette tuginemist selle meetme kehtestamiseks Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahel veetud reisijate arvule, mis esitati vaidlustatud otsuse 53. põhjenduses esinevas tabelis 2, mitte aga tegelikult pakutud kohtade arvule.
- 227 Sellega seoses tuleb märkida, et vastavalt vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklile 5 kohustas komisjon SNCM-i konkurentsi kompensatsioonimeetmena vähendama iga-aastaseid edasi-tagasi sõite erinevatel Korsika liinidel „[käesoleva otsuse 104. põhjenduses esinevas] tabelis 3 toodud ülempiiriga”. Vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklis 5 esinevat tingimust kordavas 315. põhjenduse märkuses 113 sisalduv viide selle otsuse 53. põhjenduses esinevale tabelile 2 näib ilmselgelt olevat kirjaviga.
- 228 Sellest tuleneb, et vastupidiselt hageja väitele määrati Korsika-suunaliste edasi-tagasi sõitude piiramine kindlaks mitte sõltuvalt reisijate arvust, vaid sõltuvalt ülesõitude arvust. Hageja väide tugineb seega vaidlustatud otsuse ekslikule tõlgendamisele.

- 229 Kõigele vaatamata tuleb märkida, et kuigi komisjon märgib vaidlustatud otsuse 315. põhjenduses, et ta kohustas SNCM-i konkurentsi kompensatsioonimeetmena vähendama reisijakohtade arvu „ja” iga-aastaste edasi-tagasi sõitude arvu alates 2003. aastast, siis tuleneb seevastu nimetatud otsuse resolutiivosa artiklist 5 ning sellele tingimusele pühendatud 337., 363. ja 364. põhjendusest, et abi lubamise tingimusena kohustatakse SNCM-i üksnes vähendama iga-aastaste edasi-tagasi sõitude arvu. Nagu komisjon kinnitas kohtuistungil vastusena Esimese Astme Kohtu küsimusele, tuleb seetõttu leida, et vaidlustatud otsus ei pane SNCM-ile mingit kohustust seoses tema laevade reisijakohtade arvuga.
- 230 Nii tuleb sedastada, et käesoleva etteheite raames ei ole hageja tõendanud ei seda, kuidas vaidlustatud otsusega kehtestatud edasi-tagasi sõitude piirangud on ilmselgelt ebapiisavad abi andmisest tulenevate lubamatute konkurentsimoonutuste vähendamiseks, ega ka seda, kuidas tema soovitatud meetod viiks erinevate edasi-tagasi sõitude piiranguteni, mis sobiksid paremini selliste moonutuste vähendamiseks.
- 231 Sellega seoses on küll õige, nagu hageja seda väidab, et edasi-tagasi sõitude piiramine ei võrdu tingimata igal juhul reisijakohtade vähendamisega, kuna SNCM-i laevadel ei ole kõigil sama mahutavus ja vähemalt teoorias võib nende laevade liinidele määramist muuta, eriti kui 2002. aasta lepingus on avalike teenuste osutamise kohustuseks üksnes ette nähtud „põhimõtteline” konkreetse laeva määramine konkreetsele liinile. Sellega seoses ei saa nõustuda kohtuistungil esitatud SNCM-i selgitusega, mille kohaselt allakirjutanud tõlgendavad 2002. aasta lepingut nii, et sellega keelatakse laevade liinidele määramise muutmine, kuna see on otseses vastuolus nimetatud lepingu sõnastusega. Lisaks tuleb märkida, et komisjon mainis ise vaidlustatud otsuse 29. põhjenduse punktis c, et kiir-laevad Liamone ja Asco tegutsesid peamiselt Nice’ist lähtuvatel liinidel.

- 232 Siiski tuleb nõustuda, et igal juhul võib edasi-tagasi sõitude arvu piiramine kaasa aidata võimsuse vähendamisele. Sellega seoses tuleb märkida, et hageja ei vaidle vastu komisjoni järeldusele vaidlustatud otsuse 104. põhjenduses, et vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklis 5 toodud tingimuse aluseks olevas ümberkorraldamiskavas ette nähtud edasi-tagasi sõitude arvu piiramine toob kaasa reisijakohtade arvu 28%-lise vähenemise kõigil liinidel. Hageja ei ole ka vastu vaielnud vaidlustatud otsuse 316. põhjenduses esinevale järeldusele, et „SNCM vähendab tervel Genova lähel ja lähtekohaga Toulonist oma pakkumist enam kui miljoni reisijakoha võrra aastaga 2001 võrreldes, st enam kui kahekordne vähendamine, oma konkurentide koheseks kasuks, kuigi nendel liinidel on kõige tugevam turukasvutendents”.
- 233 Lisaks tuleb rõhutada, et vaidlustatud otsusega ette nähtud võimsuse vähendamine toimub mitte üksnes üheainsa edasi-tagasi sõitude arvu puudutava tingimuse abil, vaid nagu ilmneb vaidlustatud otsuse 315.–317. ja 333.–358. põhjendusest ning resolutiivosa artiklitest 2 ja 3, kõigi tingimuste abil, millega nähakse ette ka Corsica Marittima sulgemine, peaaegu täielik loobumine Touloni liinist, nelja laeva võõrandamine, mittestrateegiliste osaluste võõrandamine, laevastiku piiramine üheteistkümne laevaga, mis on järel pärast nelja laeva võõrandamist ning põhimõtteline nende laevade uuendamise keeld.
- 234 Seetõttu tuleb hageja etteheited nende punktide kohta tagasi lükata.
- 235 Teiseks heidab hageja seoses teatavate konkurentsimoonutuste väidetava uurimata jätmisega komisjonile ette, et ta ei kontrollinud riigiabi aspekte, mis tulenesid erakorralisest maksuamortisatsioonist, mis võimaldab SNCM-il läbi viia Liamone väärtuse oodatava vähenemise.

- 236 Esiteks tuleb sedastada, et vastupidiselt hageja väitele ei tulene Liamone väärtuse oodatav vähenemine erakorralisest maksuamortisatsioonist. Nagu juba eespool märgiti, tuleneb tegelikult vara oodatav vähenemine raamatupidamisnormide kohaldamisest, mille järgi konservatiivsuspõhimõtte kohaselt peab ettevõtja oma bilansi korrigeerima, võttes teatavaks väärtuse erakorralise vähenemise, kui ta leiab, et mõne tema vara tegelik või müügiväärtus on madalam tema raamatupidamislikust väärtusest. Vaidlustatud otsuse 144. põhjendusest ilmneb, et SNCM viis sellise erakorralise väärtuse vähendamise läbi 2001. aastal seoses laevaga Liamone summas 14,8 miljonit eurot.
- 237 Sellel erakorralisel väärtuse vähenemisel ei ole seost Prantsuse õigusega lubatud erakorralise maksuamortisatsiooniga. Komisjon selgitab vaidlustatud otsuse 294. põhjenduse märkuses 105: „Erakorraline väärtuse vähenemine väljendab lineaarse amortisatsiooni, mis on lahutatud bilansi varadest, ja maksuseadusega lubatud kahaneva amortisatsiooni vahet. Kui kahanevat amortisatsiooni ei kasutata raamatupidamislikuks amortisatsiooniks, siis selle ja lineaarse amortisatsiooni erinevus kantakse kohustuste alla (erakorraline amortisatsioon), mis Prantsuse raamatupidamises loetakse traditsiooniliselt omakapitali hulka. Perioodi lõpuks jääb kogumortisatsioon samaks ning see süsteem võimaldab üksnes ennetada ja korraldada maksuvähendust esimeste aastate käigus.” Käesolevas asjas tuleneb vaidlustatud otsuse 294. põhjendusest, et SNCM võttis erakorralise amortisatsiooni teatavaks rubriigi „kattevara” all summas 60 miljonit eurot, mis ei puudutanud tingimata Liamone’t.
- 238 Hageja käesolev etteheide, mis tugineb ekslikule eeldusele, tuleb sellel põhjusel tagasi lükata.
- 239 Lisaks tuleb märkida, et nagu komisjon väidab, ilma et hageja sellele vastu vaidleks, ei saa siseriiklikes raamatupidamise alastes õigusaktides sätestatud väärtuse erakorralise vähenemise mehhanismi, kuna sellega hõlmatakse kõik ettevõtjad, lugeda riigiabiks EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses.

- 240 Mis puudutab esimest korda alles repliigis esitatud väidet, et nimetatud väärtuse vähenemine võimaldas SNCM-il abiga katta võimaliku kahjumi, et ennetada potentsiaalset ohtu, piisab kui märkida, et hageja ei väielnud vastu sellele, et SNCM-i 2001. aasta aastaaruanne, milles arvestati nimetatud väärtuse vähenemisega, kinnitati nõuetekohaselt ning Esimese Astme Kohus ei saa ilma sellekohaste tõenditeta seda kahtluse alla seada. Seega oli komisjonil õigus järeldada, tegemata ilmset kaalutlusviga, et nimetatud väärtuse vähenemine kujutas endast SNCM-i kulu, mida asjaomane abi võiks ümberkorraldamise raames hüvitada.
- 241 Niivõrd kui käesolevat etteheidet tuleb mõista nii, et sellega soovitakse vaidlustada SNCM-i läbi viidud erakorralist maksuamortisatsiooni, tuleb igal juhul sedastada, et sellise siseriikliku raamatupidamiseseadusega ette nähtud süsteemiga hõlmatakse kõik ettevõtjad ja et seda süsteemi ei saa sellisena pidada riigiabiks EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses.
- 242 Nimetatud põhjustel tuleb hageja etteheitel ja argumendid lubamatute konkurent-simoonutuste rikkumise ennetamise kohta tagasi lükata.

— Miinimumiga piirduv abi

- 243 Hageja väidab, et lubatud abi ei piirdunud range miinimumiga, mis oli vajalik SNCM-i ümberkorraldamiseks sõltuvalt ettevõtja vahenditest. Sellega seoses vaidlustab ta avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavat määra, sotsiaalkava maksumust, Liamone väärtuse vähenemise summat ja ümberkorraldamiskavas ette nähtud laevade ning kinnisvara võõrandamise puhaskasumi summat.

- 244 Kõigepealt tuleb meenutada, et Prantsuse ametiasutuste teatatud ümberkorraldamisabi summa on 76 miljonit eurot. Vaidlustatud otsuse 326. põhjendusest ilmneb, et see koosneb finantsosast ning tegevusabi osast. Finantsosa vastab varasemate avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavale määrale. Vaidlustatud otsuse 256.–258. põhjenduses leidis komisjon, et finantsosa vastas SNCM-i kahjumile avalike teenuste osutamise kohustuse täitmise tõttu kuni 2001. aastani. Tegevusabi osa aga vastab vaidlustatud otsuse 328. põhjenduse kohaselt ümberkorraldamiskavas ette nähtud erinevatele toimingutele.
- 245 Vaidlustatud otsuse 256.–258. põhjenduses arvutas komisjon, et avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisav määr on 53,48 miljonit eurot, nagu ta meenutas ka 327. põhjenduses. Vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses märkis komisjon, et ümberkorraldamiskulude summa on 46 miljonit eurot. Vastavalt vaidlustatud otsuse 328. põhjenduse märkusele 120 hõlmab see summa ümberkorraldamise tegevuskava (31,2 miljonit eurot) ja Liamone väärtuse vähenemist (14,8 miljonit eurot). Siiski, kuna SNCM oleks pidanud saama ümberkorraldamiskavas ette nähtud laevade võõrandamisest 21 miljonit eurot puhastulu (vaidlustatud otsuse 97.–99. ja 319. põhjendus), järeldas komisjon vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses, et 76 miljonit eurot oli piisav summa, et SNCM-i elujõud lühiajaliselt taastuks, sest komisjoni leidis, et ettevõtja ei olnud võimeline leidma teisi omavahendeid oma ümberkorraldamise finantseerimiseks.
- 246 Pidades siiski silmas tulusid, mis tulenevad vaidlustatud otsuse resolutiivosa artikliga 3 kehtestatud kohustusest võõrandada mittestrateegilised osalused, mis on lisaks ümberkorraldamiskavas ette nähtud võõrandamistele, lubas komisjon, nagu ta selgitab vaidlustatud otsuse 329., 357. ja 358. põhjenduses, asjaomase abi nimetatud otsuse resolutiivosa artikli 6 kohaselt üksnes esmase 66 miljoni euro suuruse maksega, lükates seega edasi oma otsuse järelejäáva 10 miljoni euro osas. Kui asjaomased võõrandamised võimaldavad ettevõtjal saada enam kui 10 miljonit

eurot tulu, ei saa teist osa SNCM-ile maksta. Seevastu, kui nende võõrandamistega saadav tulu on väiksem kui 10 miljonit eurot, makstakse pärast komisjonilt loa saamist ülejäänud summa, pidades silmas nimetatud võõrandamisest saadud tulu.

247 Nende etteheidetega miinimumiga piirduva abi laadi osas soovib hageja vaidlustada nii avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavat määra (finantsosa) kui ka ümberkorraldamise kulusid (tegevusabi).

248 Mis puudutab esiteks avalike teenuste osutamise kohustuse eest makstava hüvitise ebapiisavat määra, piisab meenutamisest, et hageja etteheited vaidlustatud otsuse sisulise põhjendatuse kohta selles punktis lükati tagasi juba eespool punktides 149–161. Vastu ei saa võtta ka käesolevas staadiumis täiendavalt esitatud etteheidet, mille kohaselt SNCM oli lisaks läbi viinud ülemäärase amortiseerimise summas 22,2 miljonit eurot, mis vastas tema laevastiku varjatud lisandväärtusele, sest vara lubatud amortiseerimise kogus tuleneb hageja poolt vaidlustamata raamatupidamisreeglitest. SNCM-i neid amortiseerimisi kajastanud aastaaruanded on juba kinnitatud, milles vaidlust ei ole, ja Esimese Astme Kohus ei saa neid vaidlustada. Lisaks leiti eespool punktis 193, et komisjon võis õigusega leida, et SNCM-i võlgasid ja tema rahakäibe nõrkust silmas pidades ei oleks ükski eraõigusliku krediidiandjana ning turutingimustes tegutsev pank valmis SNCM-ile pakkuma täiendavat laenu.

249 Mis puudutab teiseks ümberkorraldamise maksumuse summat, hindab hageja esiteks tegevust puudutavate meetmete summaks mitte 31,2 miljonit eurot, vaid 17,091 miljonit eurot, tuginedes sotsiaalkava maksumusele, või 16,86 miljonit eurot, tuginedes SNCM-i 2002. aasta aastaaruandes esinevale dotatsioonisummale.

- 250 Siiski tuleb sedastada 17,091 miljoni euro osas, et see summa puudutab üksnes sotsiaalkava maksumust Korsikale suunduvate liinide osas, nagu ilmneb ka vaidlustatud otsuse 257. põhjenduse tabelist 11. Kõnealune ümberkorraldamine ei puuduta aga mitte üksnes SNCM-i tegevust Korsika suunal, vaid ettevõtja kogu tegevust, eelkõige Magribi suunduvad liinid. Mis puudutab 16,86 miljonit eurot, siis selgitasid komisjon ja SNCM, ilma et hageja oleks neile vastu vaielnud, et kõiki ümberkorraldamisega seonduvaid kulusid ei olnud võimalik ette näha, kuna need vastasid investeerimiskulutustele.
- 251 Hageja heidab ülejäanu osas komisjonile üldiselt ette, et ta ei kontrollinud sotsiaalkava tegelikku maksumust, esitamata ühtegi teist tõendit vaidlustatud otsuses esitatud 31,2 miljoni euro suuruse summa vaidlustamiseks, tuleb lugeda tõendatuks, et see summa vastab ümberkorraldamise tegevust puudutavate meetmetega seotud kuludele.
- 252 Teiseks leiab hageja, et Liamone väärtuse vähendamine ei ole õigustatud.
- 253 Niivõrd kui hageja viitab sellega seoses eespool teiste väidete raames juba uuritud argumentidele, tuleb need tagasi lükata, kuna nad on identsed eespool punktides 150 ja 151 esitatutega.
- 254 Mis puudutab menetlusse astujate seisukohtade suhtes esitatud märkustes väidetud asjaolu, et SNCM-il ei olnud mingit kohustust osta ülemääraselt suur kiirlaev, eriti kuna ta ise muretses 1998. aastal selliste kiirlaevade puudumise pärast, siis piisab meenutamisest, et hageja etteheited arvestatava üleinvesteeringu puudumise vaidlustamiseks lükati tagasi eespool punktides 170–175. Igal juhul ei suuda

kiirlaeva ostmise mõistlikkust 2000. aastal kahtluse alla seada SNCM-i 1998. aastal väljendatud kahtlused kahe uue kiirlaeva kapitalitasuvuse kohta, mille osas ta märkis, et nende laevade avalike teenuste osutamise kohustustega liinidele määramine sõltub nende proovikasutamise positiivsetest tulemustest. Sama võib öelda ka SNCM-i presidendi märkuste kohta 4. novembril 2004 ajakirjanduses ilmunud artiklis, millele hageja viitab. Peale selle, et taolisel artiklil ei ole arvestatavat tõendavat jõudu, tuleb ka märkida, et kuigi SNCM-i president kahtleb, nagu hageja rõhutab, Liamone tellimise asjakohasuses, siis ta lisab siiski — ent seda hageja ei maini —, et „sellel ajal nõuadsid kliendid äriühingult kõrgematasemelist pakkumist”, ent „täna [...] peavad reisijad esiteks ja eelkõige oluliseks hindasid”, täpsustades, et Liamone't „tervitati tema vette laskmisel ühel häälel”.

255 Kolmandaks heidab hageja seoses ümberkorraldamiskavas ette nähtud võõrandamiste puhastulu osas komisjonile ette, et ta ei võtnud arvesse abi miinimumiga piirdumise osas ümberkorraldamiskavas ette nähtud ja 2003. aastal ka kinnisvara võõrandamisest saadud puhastulu.

256 Sellega seoses tuleb meenutada, et olles kõigepealt selgitanud, et ta luges ümberkorraldamise tegevust puudutavate meetmete summa suuruseks 46 miljonit eurot, märkis komisjon vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses, et SNCM „peaks saama ümberkorraldamiskavas ette nähtud võõrandamiste teostamise järel 21 miljonit eurot võõrandamise puhastulu”. Neis tingimustes ja pidades silmas asjaolu, et avalike teenuste eest makstava hüvitise ebapiisav määr ajavahemikuks 1991–2001 on 53,48 miljonit eurot, järeldas komisjon nimetatud põhjenduses, „et 76 miljoni euro suurune summa on täiesti õigustatud, et ettevõtja lühiajalist eluvõimelisust taastada”.

- 257 Nagu ilmneb vaidlustatud otsuse 328. põhjenduse märkusest 121, milles viidatakse nimetatud otsuse 97.–101. põhjendusele, ei ole vaidlust selles, et vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses märgitud 21 miljoni euro suurune summa vastab nimetatud otsuse 99. põhjenduses märgitud võõrandamise puhastulule.
- 258 Tuleb märkida, et olles ühest küljest 97. põhjenduses meenutanud, et SNCM oli kavatsenud oma ümberkorraldamiskavas müüa 2002. aastal neli laeva (Napoléon, Liberté, Monte Rotondo ja kiirlaev Asco), mille osas täpsustatakse, et need kõik peale kiirlaeva Asco on müüdud, ja teisest küljest 98. põhjenduses märkinud, et nendele võõrandamisele tuleb lisada Southern Trader'i pooleliolev võõrandamine, märkis komisjon vaidlustatud otsuse selles kohas, et „nende võõrandamiste oodatav tulu oli 40 miljonit eurot, mis kujutab endast likviidset vara (võõrandamise puhaskasu) 21 miljoni euro suuruses summas, võttes arvesse järelejäänud tagasimakseid”.
- 259 Siiski tuleb sedastada, et komisjon lisas vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses:

„Samal ajal oli [SNCM] oma ümberkorraldamiskavas ette näinud tema tütarettevõtjates asuva kinnisvara (Marseille' bürooruumid) võõrandamise. Need võõrandati 2003. aastal 12 miljoni euro suuruse puhastulu ning 5,1 miljoni euro suuruse raamatupidamisliku lisandväärtusega.”

- 260 Nii ilmneb vaidlustatud otsuse sõnastusest, et komisjon leidis, et vastavalt ümberkorraldamiskavale oli SNCM ühest küljest laevade müügi osas ette näinud võõrandamise puhastuluks 21 miljonit eurot ja teisest küljest kinnisvara müügi osas võõrandanud need 12 miljoni euro suuruse puhastulu eest.

- 261 Vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses märkis komisjon minimaalse summa kindlaksmääramiseks üksnes, et SNCM pidi saama 21 miljonit eurot puhastulu, viitamata nimetatud otsuse 101. põhjenduses märgitud 12 miljoni euro suurusele summale kinnisvara müügi puhastulu osas.
- 262 Vaidlustatud otsuse nende järelduste selgitamiseks väitis komisjon esiteks kostja vastuses, et kinnisvara võõrandamisest saadud tulu ei muutnud tema analüüsi sisuliselt, arvestades asjaolu, et 5,1 miljoni euro suurusel lisandväärtusel oli võla vähendamisele kõrvaline mõju, nii et tuli kõrvale jätta ülemäärase likviidse vara oht. Seda väidet kinnitasid ka Prantsuse Vabariik ja SNCM, menetlusse astujad, oma kirjalikes avaldustes.
- 263 Komisjon väitis vasturepliigis seejärel samamoodi kui SNCM, et ta ei olnud võimeline teostama liitmisi, et kindlaks määrata SNCM-i võimalikke likviidseid vahendeid, kuna vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal puudusid ühtsed arvandmed ning arusaamine, mida need andmed täpselt väljendasid. Sellega seoses märkis komisjon, et suur hulk vaidlustatud otsusega nõutud võõrandamisi hõlmas ümberkorraldamiskavas ette nähtud, ent vaidlustatud otsuse vastuvõtmise päevaks veel toimumata võõrandamisi, et prognoositud võõrandamise teatav puhastulu tuli tegelikult madalamaks hinnata, arvestades SNCM-i ostja leidmise raskusi pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, ja et Prantsuse ametiasutuste esitatud arvandmed olid suures osas prognoosid. Neil põhjustel selgitas komisjon, et hindas SNCM-i mõistlikult koguda võivat likviidset vara „suureulatuslikult”, et võtta arvesse maksimaalne osa ümberkorraldamiskava kuludest enne ja pärast vaidlustatud otsust.
- 264 Ükski nendest selgitustest ei õigusta aga seda, et ei ole arvesse võetud kinnisvara võõrandamise puhastulu.

- 265 Esimese selgituse osas tuleb meenutada, et suuniste punkti 40 kohaselt peab toetuse suurus „rangelt piirduma ümberkorraldamiseks vajamineva miinimumiga, pidades silmas äriühingu [...] olemasolevaid rahalisi vahendeid”.
- 266 Sellest tuleneb, et kuna SNCM võttis endale kohustuse oma ümberkorraldamiskavas võõrandada mittehädavajalikud laevad ja kinnisvara, peab ta, nagu komisjon tunnistas vastusena Esimese Astme Kohtu kirjalikele küsimustele, panema kogu nimetatud võõrandamisest saadud tulu ümberkorraldamiskava rahastamisesse. Vastupidiselt SNCM-i väitele ei tähenda see kohustus, et abisaaja peab kasutama kõik oma vahendid antava abi vähendamiseks, vaid üksnes et ta peab ettevõtja tegevuse harrastamiseks kogu mittehädavajaliku vara abil saadud tulu ümberkorraldamise raames kasutama. Sellist abisaaja panust ümberkorraldamiskava omavahenditesse nõutakse selleks, et tagada, et abi piirduks rangelt suuniste punkti 40 kohaselt ümberkorraldamiseks vajamineva miinimumiga, pidades silmas äriühingu, selle osanike või seda hõlmava kontserni olemasolevaid rahalisi vahendeid.
- 267 Selline on ka komisjoni lähenemine vaidlustatud otsuses, kuna ühest küljest ilmneb vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses, et abi miinimumiga piirdumise tagamiseks vähendas komisjon ümberkorraldamise tegevuskava kogumaksumust terve seal märgitud võõrandamise puhastulu 21 miljoni euro suuruse summa ulatuses, täpsustades, et SNCM-il ei olnud võimalik leida teisi omavahendeid oma ümberkorraldamise rahastamiseks. Teisest küljest võttis komisjon arvesse ka kohustust piirata abi summa rangelt vajaliku miinimumiga, kehtestades käesolevas asjas perioodilise osade kaupa maksmise süsteemi, millega kaasnes hüvitamise süsteem. Vaidlustatud otsuse resolutiivosa artikli 6 kohaselt lubas komisjon asjaomast abi üksnes 66 miljoni euro suuruses osas ning järelejäänud 10 miljoni euro suuruse summa maksmine sõltus komisjoni sama otsuse resolutiivosa artiklis 3 kehtestatud mitme mittestrateegilise osaluse võõrandamise kohustuse tulemustest.

Tuleb sedastada, et see abi osade kaupa lubamise tehnika selgitab ka asjaolu, et komisjon kavatses arvesse võtta kogu mittehädavajaliku vara võõrandamisest saadud tulu, kuna, nagu ta märgib vaidlustatud otsuse 341. põhjenduses, nendest võõrandamistest saadud tulu peab „proportsionaalselt” vähendama abivajadust, et järgida nõuet, et kooskõlas suuniste punktiga 40 piirduks abi miinimumiga.

268 Sellest tuleneb, et SNCM-ile antud abi minimaalse summa kindlaksmääramisel oli komisjonil kohustus võtta arvesse ümberkorraldamiskava täitmiseks teostatud võõrandamistest saadud kogu tulu.

269 Sellega seoses ei ole asjakohane väide, et vaidlustatud otsuses lubatud abisumma ei võimalda SNCM-il saada ülemääraseid likviidseid vahendeid.

270 Komisjon pidi tõepoolest kooskõlas suuniste punktiga 40 kontrollima, nagu ta on seda teinud vaidlustatud otsuse 330. põhjenduses, et asjaomast abi ei antaks sellisel määral või sellises vormis, mis võimaldaks äriühingul ülemääraseid likviidseid vahendeid kasutada agressiivseks turgu moonutavaks tegevuseks. Siiski ei saa asjaolu, et vaidlustatud otsuses lubatud abisumma võimaldas sellist riski vältida, õigustada seda, et komisjon ei võtnud arvesse kinnisvara müügist saadud puhastulu, kuna selline arvessevõtmine oleks viinud selleni, et komisjon oleks kuulutanud abi kokkusobivaks väiksemas summas või koguni kuulutanud asjaomase abi ühisturuga kokkusobimatuks, mis igal juhul oleks veelgi rohkem võimaldanud vältida konkurentsimoonutusi.

271 Seetõttu tuleb tagasi lükata komisjoni selgitus, mis viitas kinnisvara võõrandamise puhastulu kõrvalisest mõjust SNCM-i finantsolukorrale.

- 272 Teise selgituse osas tuleb meenutada, et Esimese Astme Kohus leidis juba ümberkorraldamisabiga seoses (eespool punktis 138 viidatud kohtuotsus *Kneissl Dachstein v. komisjon*, punkt 84), et komisjonil ei olnud kohustust hinnata ettevõtja iga konkreetse võetava meetme maksumust. Peale selle, et täpne kuluartiklite hindamine on igal juhul juhuslik kavandatavate meetmete prognoosiva laadi tõttu, võib komisjon oma laia kaalutusõiguse kasutamisel piirduda üldise hinnanguga.
- 273 Niisiis tuleb tunnistada, et nagu käesolevas asjas, oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud laevade ja kinnisvara võõrandamise puhastulu täpse hindamisega seotud raskuste osas komisjonil põhimõtteliselt õigus oma laia kaalutusõigust teostades arvata maha nimetatud tulu ligikaudne suurus.
- 274 Käesolevas asjas tuleb siiski sedastada kõigepealt laevade võõrandamise osas, et vaidlustatud otsuse 97. ja 98. põhjenduses on komisjon rõhutanud, et kolm laeva neljast, mille võõrandamine oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud, nimelt Napoléon, Liberté ja Monte Rotondo, olid juba müüdud, ainult kiirlaev Asco ei olnud ostjat leidnud, ning et Southern Trader'i võõrandamine oli käsil. Samas, kui komisjon väidab vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses, et võõrandamiste „oodatud“ puhastulu on järelejäänud tagasimakseid maha arvestades 21 miljonit eurot, siis samas põhjenduses sedastab ta, et „laevad Monte Rotondo ja Napoléon võõrandati aastal 2002“, samas kui „laevad Liberté ja Southern Trader võõrandati või võõrandatakse aastal 2003“, kusjuures viimati nimetatud laeva osas on sõlmitud müügi eelleping. Lisaks väidab komisjon vaidlustatud otsuse samas põhjenduses, et „nende nelja laeva võõrandamise puhastulu kogusummaks kujuneb arvatavasti rohkem kui 1,2 miljonit eurot“.
- 275 Niisiis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse enda sõnastusest tuleneb, et selle vastuvõtmise hetkel oli komisjon teadlik mitme laeva võõrandamise puhastulu tegelikust suurusest, kuna ta väitis, et vastupidiselt prognoositule esineb nelja laeva

võõrandamise puhul puhastulu näol lisandväärtus. Selles osas, mis puudutab aastal 2002 võõrandatud laevu Napoléon ja Monte Rotondo, tuleb tõdeda, et nende võõrandamiste ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahel möödunud aja tõttu peaks komisjon kindlasti teadma kõigist asjaoludest, mis võimaldavad tal nende laevade võõrandamiste täpse puhastulu kindlaks määrata. Laeva Liberté osas, mis võõrandati aastal 2003 enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, tuleb samuti tõdeda, et võttes arvesse vajadust teha võimalikke väikesi kohandusi müügihinda käsitlevate hilisemate kulutuste arvesse võtmiseks, peab komisjon samamoodi kindlalt teadma kõigist asjaoludest, mis võimaldavad tal võõrandamise puhastulu välja arvutada.

276 Vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele kinnitas komisjon lisaks, et tema teenistused oleks võinud arvutada laevade Napoléon, Monte Rotondo ja Liberté võõrandamisest saadud lisandväärtuse 14. mail 2003 Prantsuse ametiasutuste esitatud andmete alusel ehk siis umbes kaks kuud enne vaidlusaluse otsuse tegemist.

277 Viienda laeva ehk Southern Trader'i osas oli aga komisjoni käsutuses ainult selle võõrandamise puhastulu hinnang. Selle laeva osas ilmneb siiski vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklist 3, et võõrandamist võis käsitleda, nagu ka SNCM on õigustatult maininud, üksnes seoses abi teise osa maksmisega, kuna see laev oli üüritud ühele SNCM-i tütarettevõtjale, Société méditerranéenne d'investissements et de participations'ile (edaspidi „SMIP”), mida komisjon pidas muuks kui strateegiliseks osaluseks. Samuti näeb vaidlustatud otsuse resolutiivosa artikli 3 teine lõige ette, et selle viimase osaluse võõrandamise asemel oleks SNCM võinud müüa selle ühingu ainsa vara, Southern Trader'i, ning selle tütarettevõtja sulgeda. Vastates Esimese Astme Kohtu sellekohasele kirjalikule küsimusele, on komisjon kinnitanud, et Southern Trader'i võõrandamisest saadud puhastulu ei arvatud vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses esitatud 21 miljoni euro hulka.

- 278 Eelnevast järeldub, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel pidi komisjonile teada olema nende laevade võõrandamise tegelik puhastulu, mille müük oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud ja mis olid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajaks juba tegelikult võõrandatud.
- 279 Teiseks, mis puudutab kinnisvara võõrandamise puhastulu, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses on komisjon väitnud, et „[kinnisvara] võõrandati tegelikult 2003. aastal 12 miljoni euro suuruse puhastulu ja 5,1 miljoni euro suuruse lisandväärtuse eest”. Selle põhjenduse enda sõnastusest tuleneb, et komisjon esitas seal osutatud 12 miljoni euro suurust summat mitte kui ligikaudset prognoosi, vaid kui tegelikult toimunud võõrandamise puhastulu täpset hinnangut.
- 280 Vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele kinnitas komisjon samuti, et vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses nimetatud 12 miljoni euro suurune summa pärines 14. mail 2003 ehk siis umbes kaks kuud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist Prantsuse ametiasutuste antud teabes.
- 281 Neis tingimustes ei saa ka toetada väidet, vastupidiselt komisjoni kirjalikes vastustes esitatule, et kinnisvara võõrandamise puhastulu suurus ei olnud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel kindlalt ja lõplikult teada.
- 282 Vaidlustatud otsuse sõnastusest tuleneb samuti, et otsuse vastuvõtmise hetkel pidi komisjon nii laevade kui kinnisvara osas, mille võõrandamine oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud ja mis olid selleks hetkeks juba võõrandatud, teadma mitte ainult nimetatud kavas sisalduvat võõrandamisest saadava puhastulu prognoosi, vaid ka võõrandamise tegelikku puhastulu.

- 283 Nendes tingimustes ja eelkõige EÜ artikli 87 lõikes 1 ette nähtud riigiabi keelamise põhimõtet silmas pidades ei oleks komisjon saanud miinimumiga piirduva abi määratlemisel nende varade osas piirduda SNCM-i valduses oleva likviidse vara „suureulatusliku” hindamisega.
- 284 Kuna komisjon on laevade müügi osas väitnud ümberkorraldamiskavas arvesse võetud 21 miljoni euro suuruse lisandväärtuse olemasolu võõrandamise puhastuluna ja kinnisvara võõrandamise osas 12 miljoni euro suuruse puhastulu olemasolu, siis ei saaks komisjon ilma ilmset kaalutlusviga tegemata arvestada vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses miinimumiga piirduva abi hindamisel üksnes ümberkorraldamiskavas laevade võõrandamiseks ette nähtud 21 miljoni euro suurust hinnangut.
- 285 Seega tuleb komisjoni esitatud selgitused vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel esinenud arvuliste ebatäpsuste kohta samuti tagasi lükata.
- 286 Vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikele küsimustele väitis komisjon, vastavalt uuele selgitusele, mida tema kirjalikus arvamuses ega repliigis ei esinenud, tuginedes Esimese Astme Kohtus käesoleva kohtuasja toimikus mittesisalduvatele salajastele dokumentidele, et vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses esitatud 21 miljoni euro suurune võõrandamise puhastulu hõlmab tegelikkuses samaaegselt vaidlustatud otsuse 97. põhjenduses nimetatud nelja laeva ja ümberkorraldamiskavas ette nähtud kinnisvara võõrandamist. Sama selgituse esitas ka SNCM oma menetlusse astumise avalduses.
- 287 Ilma et selle selgituse õiguspärasust peaks komisjoni esitatud tõendite alusel kontrollima, tuleb täheldada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad

otsuse põhjendused sisalduma otsuses endas ning komisjoni hilisemaid selgitusi ei võeta arvesse, välja arvatud erandlikel asjaoludel (Esimese Astme Kohtu 2. juuli 1992. aasta otsus kohtuasjas T-61/89: Dansk Pelsdyravlerforening v. komisjon, EKL 1992, lk II-1931, punkt 131; 14. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas T-295/94: Buchmann v. komisjon, EKL 1998, lk II-813, punkt 171, ja 15. septembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-374/94, T-375/94, T-384/94 ja T-388/94: European Night Services jt v. komisjon, EKL 1998, lk II-3141, punkt 95). Siit järeldub, et otsus ise peab olema piisav ja selle põhjendustena ei või käsitleda selliseid kirjalikke või suulisi selgitusi, mis on antud hiljem, kui asjaomase otsuse peale on juba esitatud lagi ühenduse kohtusse (Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-16/91: Rendo jt v. komisjon, EKL 1996, lk II-1827, punkt 45).

288 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et komisjoni ja SNCM-i esitatud selgitusi, mille kohaselt kinnisvara võõrandamise puhastulu sisaldus vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses nimetatud 21 miljoni euro suuruses puhastulus, ei esine mainitud otsuses, mida komisjon on lisaks kinnitanud ka kohtuistungil Esimese Astme Kohtule antud vastuses.

289 Igal juhul tuleb tõdeda, et see komisjoni hilenenult esitatud selgitus on vaidlustatud otsusega vastuolus. Kuna vaidlustatud otsuse 97. ja 98. põhjenduses mainitakse vaid SNCM-i plaanitud laevade võõrandamist, ilma et vaidlustatud otsus selles osas oleks osundanud ühelegi kinnisvara võõrandamisele, mida esmakordselt mainitakse vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses, siis tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses sisalduv märkus, mille kohaselt „[nende]” võõrandamiste tulemusena loodeti saada 21 miljonit eurot, viitab kahtlemata ainult eespool olevates põhjendustes ehk siis 97. ja 98. põhjenduses sätestatud laevade võõrandamisele. Samuti vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses sisalduv viide, mille kohaselt SNCM kavatses võõrandada „samaaegselt” kinnisvara, mis võõrandatigi ja mille eest saadi 12 miljoni euro suurune puhastulu, kinnitab seda, et komisjon on käsitlenud kinnisvara võõrandamise puhastulu määra laevade võõrandamise puhastulust

erinevaks ja sellele lisanduvaks väärtuseks. Lisaks tuleb täheldada, et nii vaidlustatud otsuse 328. põhjendusest kui ka 341. põhjendusest, milles viidatakse täiendavalt täpsustamata 21 miljoni euro suurusele võõrandamise puhastulule, ei saa välja lugeda, et mainitud summas sisaldub lisaks laevade võõrandamise puhastulule ka kinnisvara võõrandamise puhastulu.

290 Siit järeldub, et komisjoni ja SNCM-i väide, mille kohaselt vaidlustatud otsuse 328. põhjenduses miinimumiga piirduva abi määramisel aluseks võetud 21 miljonit eurot sisaldab kinnisvara võõrandamist, tuleb tagasi lükata.

291 Igal juhul, isegi kui oletada, nagu komisjon ja SNCM väidavad, et vaidlustatud otsuse 99. põhjenduses mainitud 21 miljoni euro suurust oodatud võõrandamise puhastulu tuleb käsitleda kui kinnisvara võõrandamise puhastulu sisaldavat, ei saanud komisjon miinimumiga piirduva abi määramisel kuidagi nimetatud otsuse 328. põhjenduses võtta arvesse üksnes 21 miljoni euro suurust võõrandamise puhastulu.

292 Kuigi ei saa välistada, et laevade ja kinnisvara võõrandamise puhastuluks hinnati ümberkorraldamiskavas 21 miljonit eurot, ei saa siiski tunnistada, erinevalt kohtuistungil komisjoni esitatust, nagu oleks komisjonil õigus tugineda pelgalt prognoosidele, isegi kui need ei vasta tegelikkusele, et langetatav otsus ei viibiks. Kuna ümberkorraldamiskavas nimetatud 21 miljoni euro suuruse võõrandamise puhastulu prognoos koostati 2001. aasta detsembris, nagu vaidlustatud otsuse 88. põhjenduse märkusest 31 selgub, oli komisjonil kohustus kohandada kõnealune prognoos SNCM-i tegeliku olukorraga, nagu see oli kõnealuse otsuse tegemise hetkel peaaegu 19 kuud hiljem, võttes siinkohal arvesse, et suuniste kohaselt tuleb tingimata kontrollida, et abi piirduks miinimumiga.

- 293 Seega, kuigi SNCM väidab õigustatult, et kuna tal oli raskusi kiirlaeva Asco võõrandamisega, oleks komisjon saanud vaidlustatud otsust tehes arvesse võtta selle laeva osas ümberkorraldamiskavas esitatud väiksema puhastulu hinnangut, muutes seega kõnealust hinnangut negatiivselt, on komisjon siiski vastutav võimalike positiivsete muudatuste tegemise eest, mis oleksid saanud tõsta teistele laevadele antud hinnangut.
- 294 Käesolevas asjas vaidlustatud otsuse 99. ja 101. põhjendusest ilmneb siiski, et ühelt poolt on SNCM võõrandanud kolm muud laeva, mille müümine oli ette nähtud ümberkorraldamiskavas, ja laeva Southern Trader ning et nende nelja laeva võõrandamisest saadud puhastulu kokku oli oodatust 1,2 miljonit eurot suurem, ja teiselt poolt on SNCM võõrandanud 12 miljoni euro suuruse puhastulu väärtuses kinnisvara, mille müümine oli ette nähtud kõnealuses kavas.
- 295 Tuleb tõdeda, mida SNCM ka ei vaidlusta, et üksnes kiirlaeva Asco osas negatiivsest muutusest tingitud võõrandamise puhastulu vähenemine ei ole oma olemuselt kõike seda vabandav, et neid asjaolusid arvesse ei võetud.
- 296 SNCM on oma menetluse astumise avalduses Esimese Astme Kohtule esitanud siiski nende nelja laeva osas, mille võõrandamine oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud, selle summa, mis vastab „SNCM-i kasutuses olevatele tegelikele vahenditele”. Kuna, nagu eespool on juba laevade Napoléon ja Monte Rotondo osas tõdetud, võõrandati kõnealused laevad aastal 2002, tuleb nende võõrandamise ja vaidlustatud otsuse tegemise vahelise ajavahemiku alusel sedastada, et SNCM-i esitatud summa vastab täpselt nende laevade võõrandamise puhastulu summale. Samas, laeva Liberté osas, mis võõrandati aastal 2003 enne vaidlustatud otsuse tegemist, tuleb samuti sedastada, arvestades vajadust teha väikseid vajalikke muudatusi, et

SNCM-i menetlusse astumise avalduses esitatud summa vastab enam-vähem kõnealust laeva puudutavale puhastulu summale, kuna peamine osa neist asjaoludest, mille alusel kõnealune summa arvutati, oli vaidlustatud otsuse tegemise ajal teada. SNCM on kohtuistungil lisaks kinnitanud, et tema menetlusse astumise avalduses nimetatud summa on usaldusväärne.

297 Sellest SNCM-i esitatud teabest ilmneb, et kuigi kiirlaeva Asco negatiivset puhastulu võetakse arvesse, on kõnealuse nelja laeva võõrandamise puhastulu umbes 16,5 miljonit eurot, nii et vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses mainitud kinnisvara võõrandamisest saadud 12 miljoni euro suurust puhastulu arvesse võttes oli vaidlustatud otsuse tegemise hetkel SNCM-i kasutuses oleva puhastulu kogusumma umbes 28,5 miljonit eurot komisjoni vaidlustatud otsuses arvesse võetud 21 miljoni euro asemel.

298 Selles osas tuleb need SNCM-i väited, millega soovitakse näidata, et vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses esitatud summaga viidatakse võõrandamiste brutotulule, tagasi lükata, kuna need on otseselt vastuolus kõnealuse põhjenduse sõnastusega. Selle väite osas, mille kohaselt eespool mainitud põhjenduses esitatud summa puudutab osaliselt äriühingu tegutsemiseks vältimatult mittevajalike varade võõrandamist, piisab tõdemisest, et lisaks sellele, et nimetatud väidet ei ole muul moel tõendatud, ei ole vaidlustatud otsuses ühtki viitavat asjaolu, mis kinnitaks selle kinnisvara võõrandamise puhastulu arvesse võtmata jätmist, olenemata sellest, kas küsimus on vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses või 328. põhjenduses. Igal juhul tuleb märkida, et kuigi arvestatakse neid SNCM-i esitatud arve, mis puudutavad kinnisvara võõrandamise puhastulu, ulatub kõnealuse ühingu kasutuses olevate varade tegelik suurus, mida ühing on maininud oma menetlusse astumise avalduses, 24,9 miljonit euroni.

299 Kui komisjonile esitati kohtuistungil selles osas küsimusi, tunnistas ta lõpuks, et laevade ja kinnisvara võõrandamise puhastulu kogusumma, mida ta oli kasutanud vaidlustatud otsuse tegemise hetkel, ületas 21 miljonit eurot.

- 300 Seega järeldub eelnevast, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmne kaalutusviga, kui miinimumiga piirduva abi määramisel võeti arvesse üksnes 21 miljoni euro suurune võõrandamise puhastulu, kuigi mainitud otsusest ja käesoleva menetluse käigus antud selgitustest nähtub, et komisjonil oli võimalus tunnistada vaidlustatud otsuse tegemise hetkel tema käsutuses olnud asjaolude pinnal, et nimetatud puhastulu oli suurem kui 21 miljonit eurot.
- 301 Komisjoni ja menetlusse astuja muude argumentidega ei saa seda järeldust vaidlustada.
- 302 Esiteks tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata komisjoni repliigis toodud väide, mille kohaselt hinnates tulevikus antava 10 miljoni euro suuruse abi teist osa vaidlustatud otsuse resolutiivosa artikli 6 alusel tuleb arvesse võtta selle kinnisvara ja nende laevade, mille võõrandamine oli ümberkorraldamiskavas ette nähtud ja mida ei olnud vaidlustatud otsuse tegemise hetkel veel võõrandatud, võõrandamise oodatav puhastulu.
- 303 Kuigi on tõsi, et vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklite 3 ja 6 kohaselt SNCM-i kinnisvara võõrandamisest saadud puhastulu käsitletakse kui abi teist osa, ilmneb nende artiklite sõnastusest ning 357. ja 358. põhjendusest, mis on kõnealuste artiklite vajalik tugi, et selle teise osaga üritatakse arvesse võtta ainult mittestrateegiliste osaluste võõrandamisest saadud tulu, mida komisjon oli pidanud eelduseks sellele, et abi tunnistataks ühisturuga kokkusobivaks, ning seda võõrandamist on vaidlustatud otsuse resolutiivosa artikli 3 lõigus 1 käsitletud ammendavana, ning need puudutavad osalusi äriühingutes Amadeus France, Compagnie Corse Méditerranée, Société civile immobilière Schuman, SMIP ja Someca.

- 304 Nagu komisjon on arvukates vastustes kirjalikele küsimustele ning kohtuistungil kinnitanud, ei kuulu vaidlustatud otsuse resolutiivosa sätetes, mis käsitlevad teise osa maksmist, mainitud kinnisvara selle vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses mainitud võõrandatava kinnisvara hulka, mida komisjon oli arvesse võtnud miinimumiga piirduva abi määratlemisel nimetatud otsuse 328. põhjenduses. SMIP-i kasutuses oleva laeva Southern Trader osas on komisjon kirjalikele küsimustele antud vastustes kinnitanud, et ta nõudis vaidlustatud otsuse resolutiivosa artiklis 3 selle võõrandamist seetõttu, et ümberkorraldamiskava oli kõnealuse laeva müügi osas ebaselge, mistõttu nimetatud laeva ei saa käsitleda ümberkorraldamiskavas märgitud 21 miljoni euro suuruse summa hulka kuuluva varana.
- 305 Siit järeldub, et erinevalt komisjoni esitatud kirjadest, ei saa vaidlustatud otsuse 101. põhjenduses nimetatud kinnisvara võõrandamise puhastulu abi teise osa maksmisel arvesse võtta.
- 306 Seega ei saa komisjonile antud võimalus hinnata hiljem, kas teise osa maksmisele seatud tingimused on täidetud, kuidagi kahtluse alla seada varem tehtud otsust selles osas, et miinimumiga piirduva abi arvutamisel ei ole arvesse võetud mitte-hädavajaliku vara võõrandamisest saadud kogu puhastulu.
- 307 Samal põhjusel ei saa komisjon veel väita, nagu ta on kohtuistungil teinud, et abi esimese 66 miljoni euro suuruse osa kinnitamisega on ta taganud selle, et abi on miinimumiga piirduv, kuna mittehädavajaliku vara võõrandamisest saadud 21 miljonit eurot ületava puhastulu arvesse võtmine peaks põhimõtteliselt viima selleni, et komisjon tunnistab, et Prantsusmaa ametiasutuste teatatud abisumma ei vastanud abi miinimumiga piirduvale tingimusele ning seega ei olnud täidetud tingimused, et abi saaks EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaselt ühisturuga kokkusobivaks tunnistada.

- 308 Teiseks, mis puudutab komisjoni lühidalt esile toodud asjaolu, mille kohaselt avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisav määr on alahinnatud alates aastast 2001, tuleb vaid märkida, et komisjon on kõnealuse asjaolu miinimumiga piirduva abi määramisel kohaselt arvesse võtnud, kuna nagu vaidlustatud otsuse 326. ja 327. põhjendusest selgub, tuli see abi osa, mida Prantsusmaa ametiasutused olid esitanud ümberkorraldamisabina ja mille eesmärk oli „saada lõplikult lahti [1991. aasta lepingu ja 1996. aasta lepingu] alusel makstud, asjas tähtsust omaval ajavahemikul avalike teenuste osutamisega seotud liinide põhjustatud käitamiskulude ja sadamamaksude jaoks ebapiisavate rahaliste hüvitiste tagajärgedest”, 53,48 miljoni euro ulatuses heaks kiita. Seega ei saanud väidetavat asjaolu teistkordselt arvesse võtta mittehädavajalike varade võõrandamisel saadud puhastulu määramisel, mida vähendati miinimumiga piirduva abi arvutamiseks.
- 309 Kolmandaks, mis puudutab SNCM-i tõstatatud asjaolu, mille kohaselt vaidlustatud otsuses on lõpuks arvesse võetud ümberkorraldamiskulusid ehk 25 miljonit eurot (46 miljonit eurot — 21 miljonit eurot) ja avalike teenuste osutamise eest makstud hüvitise ebapiisavat määra ehk 53,48 miljonit eurot, mis võivad koos õigustada kuni 78,48 miljoni euro suurust ümberkorraldamisabi, siis piisab tõdemisest, et Prantsusmaa ametiasutuste teavitatud abi ei puudutanud mitte 78,48 miljoni euro suurust abi, vaid abi 76 miljoni euro suuruses summas. Esimese Astme Kohtu ülesanne ei ole siiski tühistamishagi raames teha otsust sellise abi seaduslikkuse osas, mille summa erineb komisjoni uuritavast abist, ning kohus ei asenda komisjoni antud hinnangut oma hinnanguga (Esimese Astme Kohtu 22. oktoobri 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-79/95 ja T-80/95: SNCF ja British Railways v. komisjon, EKL 1996, lk II-1491, punkt 64). Lisaks tuleb märkida, et sellel erinevusel, millele SNCM on viidanud, ei ole olulist tähtsust võrreldes selle veaga, mis on tehtud nende kasuks mittehädavajalike varade võõrandamisest saadud puhastulu määramisel.
- 310 Neljandaks selles osas, mis puudutab SNCM-i väidet, mille kohaselt abisumma oli täpsemal vaatlemisel vaid 22,5 miljonit eurot ehk Prantsusmaa antud rahalise panuse ja avalike teenuste osutamise eest makstud hüvitise ebapiisava määra vaheline erinevus ning see vastas samuti 48%-le ümberkorraldamiskuludest, mille summa oli

46 miljonit eurot, tuleb sedastada, et kõnealune väide tugineb väärale oletusele, mille kohaselt avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisav määr ei ole EÜ artikli 87 lõikes 1 silmas peetud riigiabi. Nii on siiski vaid juhul, kui kohtuotsuses Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg (eespool punkt 105) toodud tingimused on selle rahalise panuse osas täidetud. Esimese Astme Kohtu ülesanne ei ole siiski tühistamishagi raames asendada komisjoni tehtud hinnanguid oma hinnangutega (eespool punktis 309 viidatud kohtuotsus SNCF ja British Railways v. komisjon, punkt 64).

311 See järeldus on käesolevas asjas seda enam rakendatav, et komisjon on vaidlustatud otsuses sõnaselgelt väitnud, nagu nimetatud otsuse 260. ja 326. põhjendusest selgub, et kuigi avalike teenuste osutamise eest makstud hüvitise ebapiisavat määra võib õigustada EÜ artikli 86 lõikega 2, tuleb kogu kõnealust 76 miljoni euro suurust abi uurida ümberkorraldamisabina, mis hõlmab avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisavat määra, seetõttu et nimetatud abist on teatatud kui ümberkorraldamisabist ja et eluvõimelisuse taastamine eeldab seda, et mainitud abiga võib ka sellest ebapiisavast hüvitisest maksta tekkinud võlad tagasi.

312 Nendes tingimustes on kõnealuse abi kogusumma ehk 76 miljonit eurot umbes 76% ümberkorraldamise kogukuludest, mille summa koos avalike teenuste osutamise eest makstava hüvitise ebapiisava määraga on 53,48 miljonit eurot ja ümberkorraldamiskuludega 46 miljonit eurot on 99,48 miljonit eurot. Lisaks, kuigi arvesse võetakse üksnes 66 miljoni euro suurune esimene osa, tuleb tõdeda, et mainitud osa on veel umbes 66% mainitud kogukuludest.

313 Igal juhul, isegi kui oletada, et kohtuasjas Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg (eespool punkt 105) toodud tingimused on täidetud, siis asjaolu, et abi vastab sellisel juhul vähemalt 50% ümberkorraldamiskuludest, ei saa kuidagi ümber lükata väidet, mille kohaselt kõnealune abi on siiski liiga suur, kuna ümberkorralda-

miskava ellu rakendades ei võetud võõrandamiste puhastulu tervikuna arvesse. Nagu eespool on juba sedastatud, peab ümberkorraldamisabi suuniste punkti 40 kohaselt olema määratud summas, mis on vältimatult vajalik, kui võetakse arvesse äriühingu kasutuses olevaid varasid, mis on saadud muu hulgas selliste varade müügist, mis ei ole äriühingu eluvõimelisuse seisukohalt hädavajalikud.

- 314 Lõpuks, mis puudutab Prantsuse Vabariigi kirjalikult esitatud väiteid, mille kohaselt Prantsuse ametiasutuste esitatud muude hindamismeetodite alusel saaks põhjendada kõnealusele abile vastavat summat, siis tuleb vaid sedastada, et vaidlustatud otsuse 320.–325. põhjenduses on komisjon sõnaselgelt lükanud need meetodid tagasi, et kasutada enda pakutud alternatiivset meetodit.
- 315 Seega tuleb järeldada, et hageja etteheide, mille kohaselt komisjon ei ole miinimumiga piirduva abi suuruse määramisel võtnud tervikuna arvesse mitte-hädavajaliku vara võõrandamisest saadud puhastulu, on põhjendatud, kuna vaidlustatud otsuses on selles osas tehtud ilmne kaalutusviga.

Järeldus teise väite kohta

- 316 Kõigest eeltoodust järeldub, et teine väide, mis puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c ning suuniste rikkumist selles osas, kus vaidlustatud otsuses on faktivigu ja ilmseid kaalutusvigu, tuleb tagasi lükata, välja arvatud etteheide miinimumiga piirduva abi väärhindamise kohta.

- 317 Kuna miinimumiga piirduv abi, nagu komisjon on suuniste punktides 19 ja 20 sedastanud, on seotud EÜ artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud tingimustega, mille kohaselt võib abi pidada ühisturuga kokkusobivaks, juhul kui see ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi sel määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, millest järeldub, et vaidlustatud otsuse seaduslikkust ohustav viga puudutab ühte EÜ artikli 87 lõike 3 punktis c määratletud tingimustest, mille alusel abi võidakse tunnistada ühisturuga kokkusobivaks.
- 318 Niisiis tuleb tunnistada, et tingimused, millele vastavuse korral võib komisjon tunnistada kõnealuse abi ühisturuga kokkusobivaks, ei ole käesolevas asjas täidetud. Seega on vaidlustatud otsuse seaduslikkust ohustaval veal käesolevas asjas lõpplahenduse seisukohalt määrav tähtsus (Esimese Astme Kohtu 14. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas T-126/99: *Graphischer Maschinenbau v. komisjon*, EKL 2002, lk II-2427, punkt 49).
- 319 Järelikult, kuna miinimumiga piirduva abi summa määramine on vaidlustatud otsuse üldise ülesehituse seisukohalt olulise tähtsusega (eespool punktis 62 viidatud kohtuotsus *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. komisjon*, punkt 420) ning Esimese Astme Kohtu ülesanne ei ole tühistamishagi raames asendada komisjoni tehtud otsus oma otsusega (eespool punktis 309 viidatud kohtuotsus *SNCF ja British Railways v. komisjon*, punkt 64), tuleb kõnealune otsus tühistada, ilma et oleks vaja uurida nende hageja esitatud etteheidete sisulist põhjendatust, mis puudutavad vaidlustatud otsuses sätestatud tingimusi.
- 320 Tõesti ei saa jätta välja seda võimalust, et komisjon hindaks eelkõige kohtuotsust *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg* (eespool punkt 105) silmas pidades uuesti EÜ artikli 87 lõike 1 alusel seda, kas kõnealune meede või vähemalt osa sellest on olemuselt riigiabi, ja et ta vajadusel muudaks vaidlustatud otsuses

sätetatud tingimusi selles osas, kus nimetatud tingimused osutuvad vajalikuks riigiabina käsitletava meetme suuruse osas (vt selle kohta eespool punktis 309 viidatud kohtuotsus SNCF ja British Railways v. komisjon, punkt 64).

321 Eeltoodust järeldub, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada.

Kohtukulud

322 Vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõikele 2 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on komisjonilt kohtukulude hüvitamist nõudnud ja viimati mainitu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb komisjonilt välja mõista nii tema enda kui hageja kohtukulud.

323 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmandale lõigule kannab menetlusse astuja SNCM ise oma kohtukulud.

324 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 esimesele lõigule kannavad menetlusse astunud liikmesriigid oma kohtukulud ise. Seega kannab Prantsuse Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 9. juuli 2003. aasta otsus 2004/166/EÜ abi kohta, mida Prantsusmaa kavatseb eraldada Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)  mberkorraldamiseks.**
- 2. Mõista komisjonilt välja nii tema enda kui hageja kohtukulud.**
- 3. Prantsuse Vabariik ja SNCM kannavad ise oma kohtukulud.**

Jaeger

Tiili

Cz cz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juunil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

M. Jaeger

Sisukord

Õiguslik raamistik	II - 2206
Hagi aluseks olevad asjaolud	II - 2208
1. Asjaomased laeväihingud	II - 2208
2. Mandri-Prantsusmaa ja Korsika vahelise laeväihendusega seonduvad avalike teenuste osutamise kohustused	II - 2209
Haldusmenetlus	II - 2211
1. 1991. aasta lepingu ja 1996. aasta lepingu raames SNCM-ile avalike teenuste osutamise kohustuste hüvitamiseks eraldatud abi	II - 2211
2. SNCM-i päästmiseks ja ümberkorraldamiseks eraldatud abi	II - 2212
Menetlus ja poolte nõuded	II - 2220
Õiguslik käsitus	II - 2222
1. Esialgne märkus 8. septembri 2004. aasta otsuse mõjust käesolevale hagile ...	II - 2222
2. Esimene väide, mis puudutab EÜ artikli 253 rikkumist, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud	II - 2223
Esialgsed märkused väite ulatuse kohta	II - 2224
Vaidlustatud otsuse põhjendust puudutavad etteheited	II - 2227
Esialgsed märkused	II - 2227
Asjaomase meetme olemus ja üks osa abist kui hüvitis avaliku teenuse eest	II - 2229
Kahtlused, mis tingisid ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse	II - 2236
	II - 2303

	Elujõulisuse taastamise hinnang	II - 2241
	Ümberkorraldamise oletuste realistlik olemus	II - 2244
	Mittestrateegilise osaluse kindlaksmääramine	II - 2246
	Järeldus esimese väite kohta	II - 2248
3.	Teine väide, mis puudutab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, määruse nr 659/1999 ja suuniste rikkumist, kuna vaidlustatud otsuses on faktilised vead ja ilmsed kaalutusvead	II - 2248
	Esialgne märkus seoses Esimese Astme Kohtu kontrolliga	II - 2248
	Vaidlustatud otsuse sisulist põhjendatust puudutavad etteheited	II - 2250
	Abi ühe osa kui avalike teenuste osutamise kohustuse hüvitise hindamine.	II - 2251
	SNCM-i rahalised raskused tinginud põhjuste analüüs	II - 2255
	Suuniste järgimine	II - 2259
	— SNCM-i kui raskustes oleva äriühingu staatus	II - 2260
	— Elujõulisuse taastamine	II - 2265
	— Lubamatute konkurentsimoonutuste vältimine	II - 2272
	— Miinimumiga piirduv abi	II - 2278
	Järeldus teise väite kohta	II - 2299
	Kohtukulud	II - 2301